

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 5. stycznia 1912.

Treść: (№ 2—4.) 2. Rozporządzenie, dotyczące kontrolnego przyrządu mierniczego do brzezki piwnej Erhard-Schau. — 3. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia przepisu o używaniu przyrządu kontrolno-mierniczego do brzezki piwnej Waldek et Wagner. — 4. Rozporządzenie, dotyczące wymiany dawnego rodzaju listów przewozowych dla wewnętrznego obrotu towarowego na kolejach żelaznych z wydrukowanymi znaczkami stempłowymi na blankiety listów przewozowych nowego rodzaju.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. grudnia 1911,

dotyczące kontrolnego przyrządu mierniczego do brzezki piwnej Erhard-Schau.

Urządzenie kontrolnego przyrządu mierniczego do brzezki piwnej Erhard-Schau, dopuszczonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, do urzędowego badania ilości brzezki piwnej, zmienia się w porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu w sposób, widoczny z umieszczonego w dalszym ciągu opisu.

Równocześnie ogłasza się w porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu niżej podany przepis co do ustawienia i używania tego przyrządu, który ma wstąpić w miejsce dotychczasowego przepisu co do ustawienia i używania, ogłoszonego powołanem rozporządzeniem.

W tych browarach, w których przyrządy kontrolno-miernicze do brzezki piwnej Erhard-Schau są jeszcze zaopatrzone w zamknięcia zewnętrzne, urządzone w sposób, podany w wspomnianem wyżej rozporządzeniu, wolno używać zamknięć tych najdalej do dnia 1. września 1913. Gdyby jednak przed chwilą tą zaszło uszkodzenie systemu zamknięć zewnętrznych, powodujące konieczność założenia nowej błony, powinno się zastąpić zamknięcia zewnętrzne systemu dotychczasowego zamknięciami zewnętrznymi (typu Waldek et Wagner), przepisowanymi w rozporządzeniu niniejszem, już w tej chwili

wcześniejszej. Koszta nowych zamknięć i ich umieszczenia ma według § 19., część I., rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, ponieść przedsiębiorstwo browaru.

Rozdział I.

Opis kontrolnego przyrządu mierniczego do brzezki piwnej Erhard-Schau.

a) Opis części składowych przyrządu.

Kontrolny przyrząd mierniczy do brzezki piwnej Erhard-Schau, przedstawiony w dołączonych rysunkach, składa się z następujących części:

A. Wspornik (rycina I, II, III, IV, VI, XI, XII, XIII).

B. Przyrząd napędowy i powściąg (rycina II, III, V, VI, VII, VIII).

C. Liczydło (rycina I, II, III, VI, VII).

D. Rura doprowadzająca próbki (rura komunikacyjna) i cedzidło do chmielu (rycina I, IX, XIV, XV, XVI).

E. Suwak obrotowy (rycina I, III, IX, X, XI, XII, XIII).

F. Stągiew (rycina I, III, IX, XI, XII, XIII).

G. Rozdzielacz i dzwon (rycina I, II, IV, VI).

H. Naczynia na próbki przedpędu, kontroli wyższej i kontroli zwyczajnej i bęben na te naczynia (rycina I, II, III, IV).

I. Kurek nastrykowy i bateria nastrykowa (rycina I, III, IX, XIII).

K. Mechaniczne zamknięcia zewnętrzne wraz z puzdrem dla ich napędu (puzdrem mimośrodowym) (rycina II, III, IX, XI, XII, XIII, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV).

Jako przynależne do przyrządu przybory są dołączone: waga wraz z garniturem ciężarków (ciężarki dokładne, używane w publicznym obrocie handlowym), skrzynka ochronna i stół ścienny, karbnik wraz z wodzidłem, tudzież deska na klucze i zatyczka panwiowa.

A. Wspornik. Rycina I, II, III, IV, VI, XI, XII, XIII.

Wspornik A (I) z lanego żelaza, przyśrubowany mocno i zupełnie nieprzesuwalnie do dostatecznie osadzonego cokołu 4, dźwiga wszystkie części przyrządu z wyjątkiem połączeń mechanicznych zamknięć zewnętrznych u kurka w dopływie brzechki słodkiej i kurka w odpływie brzechki piwnej.

Z przodu na wsporniku znajduje się puzdro B (II) na mechanizm napędowy i liczydło C, zamknięte szklaną pokrywką. W górze na ramieniu pionowym spoczywa suwak obrotowy E (I) z kurkiem nastrzykowym i stągwią F, a nadto centralnie nad krezą nożną trzpień 52 na bęben H naczyń na próbki kontroli wyższej, zaś pomiędzy nim a mechanizmem napędowym rozdzielacz G; po lewej stronie obok liczydła przytwierdzone jest z boku na wsporniku puzdro napędowe K (III) na mechaniczne zamknięcia zewnętrzne.

B. Mechanizm napędowy i powściąg. Rycina II, III, V, VI, VII, VIII.

Przyrząd wprawia się w ruch z prawej strony powyżej puzdra mechanizmu napędowego B zapomocą kółka ręcznego 6, obracającego się naokoło osi pionowej 5 (V). Oś kółka tego połączona jest kinematycznie zapomocą zęba powściągającego 7 (VIII) i kółka wyłączającego 8 z ślimakiem 9, który zazębia się o koło ślimakowe 10 (V), znajdujące się wewnątrz puzdra mechanizmu napędowego.

Szybszy obrót kółka ręcznego, niż to odpowiada pozycji powściągu przez napięcie sprężyny spiralnej 11 (VIII), sprawia skutek działania siły odśrodkowej ciężaru rozpędowego 12, że ząb powściągający 7 wyskakuje z zębów kółka wyłączającego 8, przez co rozluźnia się związek kinematyczny między kółkiem ręcznym 6 a ślimakiem 9 (V). W razie zbyt szybkiego obracania będzie więc kółko ręczne obracało się bezskutecznie tak długo, dopóki przy dostatecznie zwolnionem obracaniu siła pociągowa sprężyny spiralnej 11 (VIII) znowu nie przeważy i nie sprawi, że ząb zachwyci ponownie o kółko wyłączające.

Obracaniu wstecz kółka ręcznego, względnie ślimaka 9 (V) zapobiega ząb zapadkowy 13 (VIII), znajdujący się wewnątrz puzdra, tudzież kółko zaporowe 14.

Koło ślimakowe 10, wprawione w obrót przez ślimak 9 (V), pobudza do obrotu wał poziomy 15 (V i VI), który stanowi punkt wyjścia wszystkich

ruchów w przyrządzie. Każdy cały obrót tego wału 15 sprawia samoczynnie wyłączenie mechanizmu napędowego w ten sposób, że sztyft 16, wśrubowany w koło ślimakowe 10, podnosi zapomocą przysuwnicy 17 wał pionowy 5 kółka napędowego w górę i przerywa zahaczanie zęba powściągającego 7 (VIII) o kółko wyłączające 8.

Aby przyrząd wprawić znowu w ruch po tem wyłączeniu, trzeba wyciągnąć guzik 18 przysuwnicy 17 (V), wystający z puzdra poniżej kółka napędowego, a następnie pocisnąć go ku dołowi, przez co podniesione kółko napędowe opadnie znowu w swoje dawne położenie. Po skończeniu badania i zawieszeniu ruchu przyrządu uwięźą sztyft 19, który może być oplombowany, kółko napędowe 6.

Wał napędowy 15 (V) jest stale połączony z mimośrodem 20 i porusza nim suwak obrotowy E (III) zapomocą pierścienia mimośrodowego i drążka mimośrodowego 21, wśrubowanego w pierścień mimośrodowy. Na końcu wału napędowego 15, wystającym przez wspornik A, wklonowane jest kółko wieńcowe 22 (VI) i stożkowe kółko zębate 23, które wprawiają w ruch wał mimośrodowy 58 (II), rozdzielacz i bęben z naczyniami kontroli wyższej.

Przenoszenie ruchu napędowego na wał mimośrodowy 58 dokonywa się przez zaczepianie kółek pośrednich 67 i 68, nasadzonych na wale 69 (VI), z których pierwsze zaczepia o odcinek łuku zębatego 62 (II).

C. Liczydło. Rycina I, II, III, VI, VII.

Wał napędowy 15 (VI i VII) dźwiga z przodu w puzdrze B bezpośrednio poza pokrywką szklaną 24 (VI) liczydło C (I i II). Składa się ono z dwóch kółek misternie uźębionych, z których tylne 25 (VII), opatrzone strzałką 26, połączone jest stale z wałem napędowym 15, podczas gdy przednie kółko podziurkowane 27, które jest opatrzone podziałką, może obracać się na nim swobodnie.

Oba kółka zazębiają się wspólnie o kółko 28, znajdujące się z prawej strony wewnątrz puzdra napędowego B. Przednie kółko zębate, mogące się swobodnie obracać na osi, posiada 150, a tylne 151 zębów. Ponieważ oba te kółka zębate zaczepiają wspólnie o kółko 28, przeto wyprzedza kółko przednie za każdym całym obrotem o jedno wcięcie kółko tylne.

Każde badanie wymaga trzechkrotnego obrócenia wału napędowego 15, a tem samem także tylnego kółka zębatego 25, tak iż każde badanie pociąga za sobą przesunięcie pozycji kół 25 i 27 względem siebie o trzy wcięcia. Obwód koła przedniego podzielony jest kreskami podziałowymi na 50 równych odstępów, liczbami bieżącymi oznaczonych, z których

każdy mieści w sobie trzy wcięcia. W położeniu końcowem przyrządu stoi strzałka 26 dokładnie na przeciw wskazówki 29, przyśrubowanej mocno do puzdra; ta cyfra, którą wskazówka oznacza w położeniu końcowem, podaje w obrębie liczb od 1 do 50 ilość odbytych badań.

D. Rura doprowadzająca próbki (rura komunikacyjna) z cedzidłem do chmielu. Ryc. I, IX, XIV, XV, XVI.

Na wewnętrznej stronie otworu, wywierconego w panwi, wśrubowany jest czop próżny, podziurkowany na całej swej powierzchni, który służy za cedzidło. Gładko wypolerowana, miedziana rurka doprowadzająca *D* (XIV), której średnica ma 20 mm w świetle, a której ściany są na 1 mm grube, prowadzi do suwaka obrotowego *E* (I); w miejscu najniższym, łatwo dostępnym, wprawione jest cedzidło do chmielu 30 (XIV), składające się z próżnego cylindra metalowego, wewnątrz którego znajduje się walcowata blacha cedzidlana 31.

Po odkręceniu mutry skrzydlatej 32 można wyjąć celem oczyszczenia dolne dno cylindra 33 z cylindrem cedzidlany.

E. Suwak obrotowy. Rycina I, III, IX, X, XI, XII, XIII.

Suwak obrotowy *E* (I i XI), opatrzony dwoma równoległymi kanałami 34 i 35 (X i XI) o prostokątnym przekroju poprzecznym, sprawia, że stągiew naprzemian napęnia się brzeczką piwną i wypróżnia do naczyń próbkowych. W położeniu końcowem przyrządu, uwidoczniomem na rycinie XI, są wszystkie połączenia zamknięte. W celu napęnienia stągwi *F* spuszcza się dźwignię suwaka obrotowego 36 (XIII) na dół, przez co przychodzi do skutku połączenie przewodu doprowadzającego brzeczkę piwną *D* z stągwią *F* zapomocą znajdującego się z prawej strony kanału suwaka obrotowego 34 (XI); celem wypróżnienia stągwi podnosi się w górę dźwignię suwaka obrotowego 36, skutkiem czego następuje połączenie stągwi *F* z rurą odpływową 37 i rozdzielaczem *G* zapomocą lewego kanału suwaka obrotowego 35. To spuszczenie i podnoszenie dźwigni suwaka obrotowego odbywa się przy każdym badaniu trzy razy.

Drażek mimośrod 21 (III) i mimośród 20 (V), połączony stale w puzdrze napędowym z wałem uruchomienia 15, poruszają dźwignię suwaka obrotowego 36 (XIII) w górę i na dół. Podczas badania jest dźwignia ta zapomocą zasuwki 38 połączona stale z suwakiem obrotowym *E* (IX i XIII).

Gdy połączenie dźwigni 36 z suwakiem obrotowym *E* zostanie przerwane przez wyciągnięcie zasuwki 38, można zapomocą rękojeści 39 poruszać suwak także ręką w obrębie dwóch oporków, od-

powiadających położeniu w chwili napełniania, a względnie wypróżniania.

Zsunięta na dół zasuwka 38, którą w obu pozycjach przytrzymuje sztyft sprężynowy, chwyta następnie zapomocą przedłużenia, mającego kształt wycinku koła, w wykrój tarczy na czopie kurka nastrzykowego 40 (IX) i przytrzymuje go w pewnej pozycji (pozyca przejściowa do suwaka obrotowego).

F. Stągiew. Rycina I, III, IX, XI, XII, XIII.

Na górnym końcu puzdra suwaka obrotowego wśrubowana jest stale i niewzruszenie oraz wlotowana stągiew *F* (I). Ma ona przekrój kołisty i otoczona jest zewnątrz warstwą odosobniającą i pochwą ochronną. Górny koniec stągwi *F* jest zamknięty kapuzą 41, która umożliwia nałożenie pewnego zamknięcia urzędowego. Kapuza zachodzi na koniec rury w ten sposób, że swobodny dopływ powietrza do wnętrza rury jest zapewniony, a wszelka manipulacja nieuprawniona, zwłaszcza zaś wprowadzanie wody, uniemożliwione.

Wymiary stągwi oznacza się z uwzględnieniem stosunków miejscowych w każdym wypadku z osobna.

G. Rozdzielacz i dzwon. Rycina I, II, IV, VI.

Ilość brzeczek, odpływająca przez suwak obrotowy z stągwi, dostaje się najprzód miedzianą rurką do odpływu próbek 37 (I), mającą 20 mm średnicy w świetle, do rozdzielacza *G*. Tenże składa się z wału pionowego 42 (I i IV), zgiętej kołanowato rurki 43 i okrągłej tarczy 44, leżącej poziomo i współśrodkowo z wałem. Te trzy części składowe są z sobą stale połączone, tak że wraz z wałem 42 obraca się także rurka 43 i tarcza 44. Trzy próbki brzeczek piwnej, które podczas badania odpływają z stągwi *F*, doprowadza rozdzielacz do naczyń na próbki *H* w ten sposób, że otwór wypływowy posuwa się po linii kołowej od jednego naczynia do drugiego. Wał pionowy 42 (IV) rozdzielacza *G* bywa obracany za pośrednictwem kółek stożkowych 23 (VI) i 45 przez wał napędowy 15 i powoduje znów z swej strony obracanie się bębna na naczynia próbkowe kontroli wyższej za pośrednictwem kółka czołowego 46 (I) i wieńca zębatego 47.

Wał pionowy 42 rozdzielacza przechodzi na dół przez wspornik *A* i pobudza do działania dzwon 48, który wskazuje skończenie się trzeciego wypróżnienia, a tem samem i badania.

H. Naczynia na próbki przedpędu, kontroli wyższej i zwyczajnej, bęben na te naczynia.

Rycina I, II, III, IV.

Do pomieszczenia brzeczek piwnej odpływającej z stągwi służy ogółem dzie więć naczyń mosiężnych,

wewnątrz pobielonych, a mianowicie z lewej strony naczynie 49 (III) wolno dostępne, z brzegiem miedzianym, przeznaczone na przedpęd, po prawej stronie naczynie 51 również wolno dostępne na próbkę kontroli zwyczajnej, a wewnątrz bębna *H* 7 sztuk naczyń 50 (II) na próbki kontroli wyższej.

Pierwsze napełnienie słagwi wylewa się do naczynia 49 jako przedpęd, drugie napełnienie do jednego z naczyń 50 na próbki kontroli wyższej, a trzecie napełnienie do naczynia 51 na próbkę kontroli zwyczajnej.

Naczynie próbkowe kontroli zwyczajnej ma osobną pokrywkę, którą można założyć na nie pod zamknięciem bagnetowem.

Bęben *H* (I i II), zawierający naczynia, obraca się naokoło trzpienia pionowego 52, przytwierdzonego do wspornika, i bywa wprawiany pośrednio w obrót przez pionowy wał napędowy 15 zapomocą kółka czółowego 46, wału pionowego 42 i wieńca zębatego 47.

Każde badanie sprawia, że jedno z naczyń posuwa się naprzód w kierunku przeciwnym do obrotu wskazówki zegarowej. Bęben *H* jest zamknięty pokrywką do zdejmowania 53 (I i IV), która ma w jednym miejscu koliste wycięcie, dające się zamknąć talerzem 54 (IV). Przez wycięcie to można po zdjęciu talerza zamykającego wyjąć zapomocą przeznaczonego do tego klucza naczyniowego to naczynie próbkowe kontroli wyższej, które zawiera najdawniejsze napełnienie i musi być bezwarunkowo wypróżnione, nim nowe badanie ma się zacząć. Wypróżnione naczynie próbkowe wstawia się tym samym otworem napowrót do bębna.

Dno bębna opatrzone jest siedmiu zagłębieniami, oznaczonymi liczbami bieżącymi na ścianie bębna, w które wstawione są naczynia próbkowe 50.

Do manipulacji z naczyniem próbkowem kontroli zwyczajnej służy chwytka 70.

J. Kurek nastrzykowy.

Rycina I, III, IX, XIII.

Kurek nastrzykowy 55 (IX), osadzony w przewodzie *D*, prowadzącym od panwi warzelnianej do suwaka obrotowego *E*, bezpośrednio obok suwaka, służy do czyszczenia słagwi i przewodów brzezki piwnej, należących do przyrządu.

Ramię kurka nastrzykowego 55 na dół zwrócone jest połączone z baterią nastrzykową 56 (III).

W tem położeniu przyrządu, w które tenże wchodzi po skończeniu badania, można podnieść zasuwkę suwaka obrotowego 38 (IX), która wpada w wykroj na czopie kurka nastrzykowego 40 i zamyka go, przez co suwak obrotowy *E* i kurek nastrzykowy 55 zostają oswobodzone. Obróciwszy w lewą stronę rękojeść kurka nastrzykowego 57 (IX) aż do oporka, można z baterii nastrzykowej 56

przechylić przewód do brzezki piwnej *D* i cedziło do chmielu 30 (I) parą, tudzież wodą gorącą i zimną. Obróciwszy rękojeść kurka nastrzykowego 57 na prawo aż do oporka, można po ustawieniu suwaka obrotowego *E* zapomocą rękojeści 39 w pozycji napełnienia napełnić słagiew *F* wodą i wypłukać ją.

Te napełnienia słagwi wodą splukującą można potem przez przestawienie suwaka obrotowego w położenie wypróżnienia wyłączyć zapomocą rozdzielacza *G* do lejka, który zatyka się na trzpieniu w miejsce naczynia próbkowego 51 (IV) dla kontroli zwyczajnej. Przez kilkakrotne napełnienie słagwi w sposób wyżej opisany wodą gorącą i zimną oraz wypróżnienie jej czyści się słagiew jakoteż bezpośrednio z nią połączone części przyrządu dokładnie i zupełnie.

W najniższym punkcie przewodu, prowadzącego do baterii nastrzykowej, umieszczony jest kureczek do spuszczenia wody (I i IX).

W każdym innym położeniu przyrządu prócz opisanego wyżej jest kurek nastrzykowy zamknięty.

K. Mechaniczne zamknięcia zewnętrzne wraz z puzdrem dla ich napędu. (Puzdro mimośrodowe.)

Rycina II, III, IX, XI, XII, XIII, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV.

Nalewo poza wspornikiem *A* przytwierdzone jest puzdro *K* (III), osłaniające napęd zamknięć zewnętrznych.

W puzdrze *K* (XVII, XVIII, XIX) umieszczony jest wał mimośrodowy 58, zaopatrzony z przodu czworokątem 61 dla nasadzenia korby ręcznej 65 i mający na tylnym końcu odcinek łuku zębatego 62 (II). Na wale mimośrodowym zaklinowane są trzy mimośrody 59, z których dwa równo ustawione wprowadzają w ruch zamknięcia zewnętrzne I i III suwaka obrotowego i kurka do odpuszczania brzezki piwnej, podczas gdy przeciwnie ustawiony średni mimośród porusza zamknięcie zewnętrzne II dopływu brzezki słodkiej. Z wałem mimośrodowym połączone jest dalej stale kółko zamykające 63 (XVII). Dokoła każdego mimośrodu umieszczony jest kabłąk mimośrodowy 60, którego ruch w górę i na dół bywa powodowany przez przynależny mimośród 59 i odbywa się ściśle w kierunku pionowym wskutek wodzidel 73, 74, umieszczonych u góry i na dole. Sworzenie 75, 76, poruszające się w tych wodzidłach 73, 74, są tak złączone z kabłąkiem mimośrodowym 60, iż sworzenie dolne 76 służy jedynie za wodzidło, podczas gdy górne sworzenie przewodowe 75, zaopatrzone zwojami i nakrętką przeciwną 77, są przeznaczone do nastawiania połączeń z nimi mechanicznych zamknięć zewnętrznych na wymagane długości. Rury ochronne, a zarazem

przewodowe dla mechanicznych zamknięć zewnętrznych I, II, III, których poszczególne części są związane z sobą w niewzruszalny system zapomocą zamknięcia krezowego, są umocowane w górnej części puzdra mimośrodowego zaśrubowaniami 78.

Mechaniczne zamknięcia zewnętrzne składają się z rdzenia z prostych drążków żelaznych i giętkich wałów, poruszalnego w tych rurach ochronnych i przewodowych. Połączenie ich przychodzi do skutku przez wlotowanie do pochw 79, które stanowią zarazem wodzidło wewnątrz rur. Drążki żelazne ślizgają się wewnątrz rur prostych, a giętke wały wewnątrz rur skrzywionych. W obrębie puzdra mimośrodowego jest ruchoma część zamknięć zewnętrznych silnie połączona z sworzeniami wodzidłowymi 75 zapomocą sztyftów 80. Wskutek urządzenia tego przenosi się wszelki ruch, wychodzący z wału mimośrodowego, na zamknięcia zewnętrzne w ten sposób, iż ich wolny koniec (sworzeń zamykowy) posuwa się naprzód lub cofa stosownie do położenia przynależnego kabłąka mimośrodowego. Suwak obrotowy, kurek dla odpływu brzezki słodkiej i kurek dla dopływu brzezki piwnej zostaje przez to zamknięty, a względnie uwolniony.

Do automatycznego zamykania suwaka obrotowego służy zamknięcie zewnętrzne I, do zamykania kurka dla dopływu brzezki słodkiej zamknięcie zewnętrzne II, a do zamykania kurka dla odpływu brzezki piwnej zamknięcie zewnętrzne III.

Wprowadzenie wału mimośrodowego 58 (II) w ruch dokonywa się w połowie automatycznie przez przyrząd mierniczy za pośrednictwem półkolistego odcinka łuku zębatego 62 przez kółko czołowe 22 i kółko pośrednie 67, 68 (II i VI), a mianowicie odbywa wał mimośrodoowy, wprowadzony w ten sposób w ruch, tę połowę obrotu, przy której kabłąk mimośrodoowy mechanicznych zamknięć zewnętrznych I i III przechodzi w swe położenie najniższe, a kabłąk zamknięcia II zostaje podniesiony, przyczem dokonywa się automatycznie cofnięcie zamknięć zewnętrznych I i III, a równocześnie posunięcie się naprzód zamknięcia zewnętrznego II.

Drugie półobrotu wału mimośrodoowego 58 (II) dokonywa się przez to, iż dźwignia ręczna 65 zostaje obrócona w kierunku wskazówki zegarowej o 180° ; przez to zostaje kabłąk mimośrodoowy mechanicznych zamknięć zewnętrznych I i III wprowadzony w swe położenie najwyższe, a kabłąk zamknięcia II w swe położenie najniższe, zamknięcia I i III zostają więc posunięte naprzód, a natomiast zamknięcie II cofnięte. Spiralna sprężyna ciągła 66 (II i VI) powoduje, iż odcinek łuku zębatego 62 wchodzi po półobrocie, wykonanym zapomocą dźwigni ręcznej 65, znowu w pewne zaczepienie z kołem pośrednim 67. Obrotowi dźwigni ręcznej w kierunku przeciwnym zapobiega kółko zapadkowe 63 (XVII) i ząb zapadkowy 64.

Zamknięcie zewnętrzne I. Rycina I, III, IX, XI, XX, XXI.

Połączenie z suwakiem obrotowym jest uskutecznione zapomocą zaśrubowania 81. Sworzeń zapadkowy 71, prowadzący przez centrycznie wywiercony otwór suwaka obrotowego E, składa się z dwóch części wśrubowanych w siebie i jest osłonięty na swym końcu wolnym kapturkiem ochronnym 72 (IX). Zasuwa 38 suwaka obrotowego ma otwór, który, gdy zasuwka jest na dół zesunięta, a przeto związek suwaka obrotowego E z dźwignią napędową 36 uskuteczniiony, zaś czop kurka nastrykowego 40 uwieczony, leży naprzeciw sworzenia zapadkowego 71.

Przy wprowadzaniu wału mimośrodoowego 58 (XVIII) w ruch zapomocą dźwigni ręcznej 65 zostaje kabłąk mimośrodoowy podniesiony, a wysunięty przytem naprzód sworzeń zapadkowy 71 (IX) wchodzi w otwór zasuwki suwaka obrotowego 38, który zatrzymuje się przez to w swem położeniu tak długo, dopóki kabłąk mimośrodoowy nie osiągnie stopniowo swego położenia najniższego przez działanie samoczynne, odbywające się podczas badania, a sworzeń zapadkowy nie zostanie cofnięty.

Zamknięcie zewnętrzne II. Rycina III, XVIII, XIX, XXII, XXIII, XXIV.

Z boku na puzdrze kurka dla dopływu brzezki słodkiej przyśrubowane jest połączenie 82 zamknięcia II. Kurek ten może być zbudowany jako trójramienny kurek przestawny (XXIV), a to w ten sposób, że przy zamkniętym przewodzie do panwi warzelnianej przychodzi do skutku połączenie przewodu brzezki słodkiej z kanałem, aby można było przepłukać wodą nastrykową pompę i przewód rurowy. Czop kurka ma na swym końcu, wystającym z puzdra, wcięcie, które w położeniu końcowem kurka, opatrzonego oporkami, koresponduje z sworzeniem zapadkowym 83, wystającym z połączenia 82 przewodu zamknięciowego.

Przez podniesienie kabłąka mimośrodoowego II zostaje sworzeń zapadkowy wsunięty w wcięcie, a kurek utwierdzony w swem położeniu i zamknięty, podczas gdy zesunięcie na dół kabłąka mimośrodoowego II powoduje, że sworzeń zostaje cofnięty a przez to kurek oswobodzony. Oprócz tego można utwierdzić kurek w położeniu końcowem także ręką, zapomocą sztyftu 84, dającego się oplombować a łączącego rękojeść z puzdrem.

Zamknięcie zewnętrzne III. Rycina III, XVII, XIX, XXII, XXIII, XXIV.

Zamknięcie kurka w odpływie brzezki piwnej, który może być zbudowany również jako trójramienny kurek przestawny, jest urządzone podobnie jak zamknięcie kurka w dopływie brzezki słodkiej.

b) Opis i sposób działania.

Przyrząd kontrolno-mierniczy do brzezki piwnej Erhard-Schau polega na zasadzie naczyń łączących się. Po ukończeniu warzenia stwarza się swobodną komunikację między panwią, w której odbyło się warzenie z chmielem, a naczyniem mniejszem (stągwią) i z ilością płynu, znajdującego się w tem naczyniu mniejszem. wysnuwa wniosek co do ilości płynu w panwi.

Dla oceny sposobu działania przyrządu należy odróżnić ściśle dwa jego położenia główne, a mianowicie:

Położenie główne I, położenie nastrzykowe, odznacza się tem, że zasuwka suwaka obrotowego jest wolna, kurek w dopływie brzezki piwnej wolny, zaś kurek w odpływie brzezki słodkiej automatycznie zamknięty.

Położenie główne II, położenie kontrolne, odznacza się tem, że zasuwka suwaka obrotowego i kurek w odpływie brzezki piwnej są automatycznie zamknięte, zaś kurek w dopływie brzezki słodkiej jest wolny.

Położenie główne I zachodzi w chwili ukończenia badania urzędowego zapomocą przyrządu kontrolno-mierniczego i trwa aż do przestawienia dźwigni ręcznej 65, które uskutecznia się przy rozpoczęciu klarowania brzezki z najbliższej następnej warki. Począwszy od tej chwili, aż do rozpoczęcia badania zapomocą przyrządu, pozostaje tenże w położeniu głównem II.

W położeniu głównem I (położeniu nastrzykowym) można wysunąć zasuwkę suwaka obrotowego, przez co suwak obrotowy i kurek nastrzykowy dają się w obrębie istniejących oporków poruszać wolnoręcznie dla oczyszczenia przyrządu. Gdy rękojeść kurka nastrzykowego jest zwrócona w lewo, można wyparzyć do wnętrza panwi przewód do brzezki i cedzidło do chmielu, a potem przepłukać je wodą gorącą i zimną. Przez zwrócenie w prawo rękojeści kurka nastrzykowego można potem, ustawiwszy suwak obrotowy zapomocą rękojeści w położeniu napełnienia, napełnić stągiew wodą gorącą i zimną; przez przestawienie suwaka obrotowego w położenie wypróżnienia można każdorazem spuszczać napełnienia te zapomocą rozdzielacza do lejka, który w miejscu naczynia dla kontroli zwyczajnej jest zatknięty na trzpieniu i odprowadza wodę odpływającą.

Dolne dno i wkład sitowy cedzidła do chmielu można po odjęciu mutry skrzydlatej, zostającej pod zamknięciem plombowem kontroli zwyczajnej, wyjąć i oczyścić.

Ponieważ kurek w odpływie brzezki piwnej jest w położeniu nastrzykowym wolny, przeto można

oczyścić także panew i przewód odprowadzający brzezkę piwną. Kurek w odpływie brzezki słodkiej jest w położeniu nastrzykowym od strony panwi zakrecony i zamknięty; jeżeli jednak kurek ten jest zbudowany jako trójramienny kurek przestawny, wówczas jest on od strony kanału otwarty, tak iż można wymyć także przewód rurowy i pompę.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem się klarowania brzezki zamyka się kurek w odpływie brzezki piwnej, zesuwka na dół zasuwkę suwaka obrotowego, a następnie przestawia przyrząd przez przełożenie dźwigni ręcznej z położenia głównego I w położenie główne II. Nie można nigdy zaniedbać zakreślenia kurka w odpływie brzezki piwnej i zesunięcia zasuwki suwaka obrotowego, gdyż inaczej nie możnaby przełożyć dźwigni ręcznej, a względnie w razie użycia siły zepsuć odnośny system transmisji zewnętrznych. Przez przełożenie dźwigni ręcznej podnosi się w górę łuk zębaty wału mimośrodowego i zająbia o kółko pośrednie. Obrót wału mimośrodowego, uskuteczniany przez przełożenie dźwigni ręcznej, sprawia, że kurek w odpływie brzezki piwnej i zasuwka suwaka obrotowego zostają zamknięte. Natomiast kurek w odpływie brzezki słodkiej staje się wolnym i może być otworzony dla spuszczenia brzezki.

Podczas następującego teraz płynięcia brzezki i gotowania brzezki piwnej w panwi aż do rozpoczęcia badania zostaje przyrząd w spoczynku.

Zanim się przystąpi do badania, należy zakreślić kurek w dopływie brzezki słodkiej i wetknąć sztyft wiążący w odpowiednie otwory rękojeści kurka i oprawy kurkowej. Następnie wyjmuje się sztyft wiążący kółko ręczne, znosi samoczynne wyłączenie napędu przez wyciągnięcie i pociśnięcie na dół guzika przesuwniczy i rozpoczyna badanie przez jednostajne, powolne obracanie kółka ręcznego w kierunku wskazówki zegarowej. Przy za szybkim obracaniu funkcyjkuje powściągi w ten sposób, że ząb zapadkowy wyskakuje, a kółko ręczne obraca się bezskutecznie. Przez właściwe nastawienie tego powściągu osiąga się, że położenie napełnienia i wypróżnienia suwaka obrotowego trwa najmniej przez ten czas, który jest potrzebny do wejścia płynu w stągiew i przywrócenia równowagi, a względnie do zupełnego wypróżnienia stągwi.

Wał mechanizmu napędowego, wprawiony przez napęd w bardzo powolny obrót, powoduje za pośrednictwem mimośrodu przedewszystkiem poruszenie się na dół dźwigni suwaka obrotowego, która wprowadza suwak obrotowy w położenie napełnienia. W tem położeniu wchodzi panew za pośrednictwem prawego kanału suwaka obrotowego w komunikację z stągwią, która napełnia się brzezczą piwną.

Przy dalszem obracaniu porusza się dźwignia suwaka obrotowego wskutek działania mimośrodu

w górę, przez co przerywa się związek stągwi z panwią; następnie w miarę jak dźwignia suwaka obrotowego podnosi się ciągle w górę aż do swego położenia najwyższego, wypróżnia się stągiew przez lewy kanał suwaka obrotowego do rozdzielacza, wprawionego samoczynnie w obrót, a przezeń do naczynia na przedpęd, stojącego zewnątrz na lewo. To pierwsze napełnienie stągwi ma służyć jedynie do usunięcia ewentualnych pozostałości wody płuczkowej, oraz do przepłukania brzeczką piwną przewodu do tej brzeci i do podgrzania zarówno suwaka obrotowego jak i stągwi.

Obroty kółka ręcznego powtarza się tak długo, dopóki kółko to, podniesione wskutek samoczynnego wyłączenia napędu przez sztyft i przysuwnicę, nie przestanie się zazębiać i nie zacznie obracać się bezskutecznie. W tem stadium badania jest położenie przyrządu następujące:

- a) Dźwignia suwaka obrotowego leży poziomo, kanały suwaka obrotowego są więc z wszystkich stron zamknięte;
- b) otwór odpływowy rozdzielacza stoi nad brzegiem naczynia na przedpęd, do którego wlało się pierwsze napełnienie stągwi, zwrócony ku bębnowi;
- c) obie wskazówki liczydła stoją znowu naprzeciw siebie, są jednak oddalone od liczby, zaznaczonej przed rozpoczęciem badania, o trzecią część podziałki;
- d) łuk zębaty wału mimośrodowego przebiegł trzecią część swojego półkola w zazębieniu z kołem pośrednim;
- e) bęben naczyniowy posunął się o trzecią część szerokości jednego naczynia;
- f) napęd jest samoczynnie wyłączony.

Teraz znosi się znowu samoczynne wyłączenie napędu przez odpowiednią manipulację z guzikiem przesuwicy i kontynuuje badanie przez obracanie kółka ręcznego aż do ponownego samoczynnego wyłączenia. Drugie napełnienie stągwi odbywa się w ten sam sposób jak pierwsze. To drugie napełnienie wypróżnia się jednak przez rozdzielacz, który tymczasem posunął się naprzód, do wnętrza bębna naczyniowego, a to do tego z siedmiu w nim ustawionych naczyń próbkowych, które stało najbliższym naczynia na przedpęd.

Aby próbki brzeci piwnej, przeznaczone dla kontroli wyższej, utrzymać przez pewien czas w stanie niezmienionym, daje się do naczyń próbkowych kontroli wyższej przed wstawieniem ich do bębna naczyniowego środek konserwujący, który rozpuszczony gorącą brzeczką piwną chroni je od rozkładu.

W chwili drugiego samoczynnego wyłączenia napędu jest stan przyrządu kontrolno-mierniczego następujący:

- a) Dźwignia suwaka obrotowego leży poziomo, kanały suwaka obrotowego są więc z wszystkich stron zamknięte;
- b) otwór odpływowy rozdzielacza stoi nad brzegiem naczynia próbkowego kontroli wyższej, do którego wlało się drugie napełnienie stągwi, zwrócony ku naczyniu dla kontroli zwyczajnej;
- c) obie wskazówki liczydła stoją znowu naprzeciw siebie, są jednak oddalone od liczby, zaznaczonej przed rozpoczęciem badania, o dwie trzecie części podziałki;
- d) łuk zębaty wału mimośrodowego przebiegł dwie trzecie części swojego półkola w zazębieniu z kołem zębata;
- e) bęben naczyniowy posunął się o dwie trzecie części szerokości jednego naczynia;
- f) napęd jest samoczynnie wyłączony.

Przez ponowne zniesienie samoczynnego wyłączenia wprawia się napęd w ruch dla trzeciego i ostatniego okresu badania, przyczem stągiew napełnia się po raz trzeci, a następnie wypróżnia do naczynia próbkowego dla kontroli zwyczajnej, stojącego zewnątrz po prawej stronie.

Po wypróżnieniu daje się słyszeć na przyrządzie mierniczym głos dzwonka, zapowiadający blizkie skończenie się badania.

Gdy nastąpi ostatnie samoczynne wyłączenie napędu, kończy się badanie przyrządem kontrolno-mierniczym, a jednocześnie przechodzi przyrząd ten z położenia kontrolnego II znowu w położenie nastrzykowe I. Przystawienie przyrządu z położenia nastrzykowego I w położenie kontrolne II odbywa się więc bezpośrednio zapomocą ręcznego działania, zaś przestawienie go z położenia kontrolnego w położenie nastrzykowe samoczynnie podczas badania.

W chwili skończenia badania jest położenie przyrządu następujące:

- a) Dźwignia suwaka obrotowego leży poziomo, kanały suwaka obrotowego są więc z wszystkich stron zamknięte;
- b) otwór odpływowy rozdzielacza stoi nad brzegiem naczynia próbkowego dla kontroli zwyczajnej, zwrócony ku naczyniu na przedpęd;
- c) obie wskazówki liczydła stoją naprzeciw siebie i zaznaczają w porównaniu z oznaczeniem liczydła w chwili rozpoczęcia się badania, najbliższą wyższą liczbę;
- d) łuk zębaty wału mimośrodowego przebiegł całe swoje półkole w zazębieniu z kołem pośrednim i przestawił zastawki;
- e) bęben naczyniowy posunął się naprzód o całą szerokość naczynia;
- f) napęd jest wyłączony samoczynnie;

- g) zamknięcie zasuwki suwaka obrotowego jest zniesione;
- h) zamknięcie kurka w odpływie brzezki piwnej jest zniesione;
- i) kurek w odpływie brzezki słodkiej jest automatycznie zamknięty.

Rozdział II.

Przepis co do ustawiania przyrządu kontrolno-mierniczego.

1. Do urzędowego badania wytworzonej ilości brzezki piwnej wolno używać tylko tych przyrządów kontrolno-miernicznych, które ustawiono przy uwzględnieniu przepisów poniżej wyszczególnionych oraz ocechowano i aprobowano pod nadzorem c. k. Głównej Komisji miar i wag. Przyrządy, dostarczone browarom przez zarząd skarbowy, pozostają własnością skarbu.

2. W każdym browarze, w którym Ministerstwo skarbu poleci stosować przyrząd kontrolno-mierniczny, ma komisya, ustanowiona przez Ministerstwo skarbu, przeprowadzić przed ustawieniem przyrządu w obecności strony lub jej upoważnionego zastępcy dochodzenie miejscowe.

W sprawie tego dochodzenia miejscowego i następującego po niem ustawienia przyrządu kontrolno-mierniczego należy uwzględnić, co następuje:

- a) Przyrząd kontrolno-mierniczny należy połączyć z samą panwią na brzezkę. Jeżeli browar używa kilku panwi na brzezkę, należy każdą z nich zaopatrzyć własnym przyrządem kontrolno-miernicznym;
- b) przyrząd kontrolno-mierniczny powinno się ustawić w ten sposób, aby mierzona w kierunku poziomym odległość między suwakiem obrotowym przynależnego przyrządu kontrolnego a panwią była ile możności nieznaczna. Długość rury dla doprowadzania próbek nie powinna przekraczać $2\frac{1}{2}$ metra;
- c) przyrząd kontrolno-mierniczny musi być ustawiony na trwałym, pewnym fundamencie, wymurowanym z cegieł dobrze zwilżonych z zaprawą cementową, lub ubitym z betonu portlandzkiego, albo na poprzecznicach żelaznych, odpowiednio grubych i dobrze opartych, a to ile możności w samym lokalu warzenia. Gdyby stosunki miejscowe nastęrczały trudności pod względem ustawienia przyrządu w samym lokalu warzenia i przyrząd ten musiał być wskutek tego ustawiony w lokalu, oddzielnym od lokalu warzenia, przestrzegać należy przy wybieraniu innego miejsca na ustawienie, aby przyrząd ochroniony był ile możności od wpływów zewnętrznych i tak ustawiony, by nadzór

nad warką nie doznawał utrudnień: w przypadku tym powinien być lokal, przeznaczony na przyrząd, połączony bezpośrednio z lokalem, w którym znajduje się panew, zapomocą otworu, mającego najmniej 0.25 metra kwadratowego w przekroju;

- d) otwór, wywiercony w panwi, powinien znajdować się w takim miejscu tejeże, aby zapewniona była zgodność jakościowa próbek brzezki piwnej, odpływających w tem miejscu, z całą ilością płynu zawartego w panwi. Nie wolno więc wywiercać tego otworu w takim miejscu panwi, gdzie zawartość jej nie zostawałaby podczas warzenia w ciągłej żywej cyrkulacji z główną masą, jak na przykład przy workowatych wypukłościach panwi (nasadach itp.);
- e) nawiercenie panwi nie powinno leżeć niżej jak 10 centymetrów nad najniższym punktem dna panwi;
- f) uwzględniając kształt i wielkość panwi, a według okoliczności także stopniowanie wielkości warek, należy oznaczyć wymiary stągwi przyrządu kontrolno-mierniczego, który ma być ustawiony, przyczem należy trzymać się zasady, że napełnienie stągwi podczas badania urzędowego nie ma wynosić mniej jak 2.00 litry, a z reguły nie więcej jak 3.50 litra;
- g) przyrząd kontrolno-mierniczny tudzież wszystkie przewody rurowe, do niego prowadzące, powinny być wolne i w każdym czasie w celu badania łatwo dostępne;
- h) rura gładko wypolerowana, doprowadzająca próbki do przyrządu kontrolno-mierniczego, powinna być w całej swojej długości widzialna, dostępna i wolna, o ile przydanie osłony nie będzie wyraźnie nakazane;
- i) wspornik przyrządu kontrolno-mierniczego należy połączyć mocno i niewzruszenie z murem fundamentu zapomocą śrub kamiennych, które powinny być utwierdzone zaprawą cementową i wgłębione najmniej 15 centymetrów w murze fundamentu;
- k) przy ustawianiu wspornika, które ma być wykonane z jak największą starannością i ścisłością, należy mieć przedewszystkiem na względzie, aby stągiew stała ściśle pionowo i w właściwym miejscu. Podnoże wspornika, podłożone klinami żelaznymi, należy podlać zaprawą cementową;
- l) stągiew przyrządu kontrolno-mierniczego powinna pozostać całkiem wolna i dostępna. Nie może więc ona stykać się bezpośrednio ani z murem, ani z częściami konstrukcyi, platformami, ani też z maszynami lub częściami przyrządu. Cały przyrząd kontrolno-mierniczny powinien być otoczony osłoną ochraniającą.

na przykład płaszczem z materyi nieprzemakalnej, budką z drzewa lub żelaza w taki sposób, aby osłonę tę można było łatwo usunąć albo aby przyrząd kontrolny był pod nią z wszystkich stron dostępny;

- m) panew na brzeczkę może posiadać bez względu na to, czy ma ognisko bezpośrednie, czy jest ogrzewana parą, tylko jedną rurę dla dopływu brzeczki słodkiej i tylko jedną rurę dla odpływu brzeczki piwnej. Jeżeli panew ma dwa lub więcej otworów spustowych, należy rury ich złączyć jak najbliższej panwi w jedną wspólną rurę odpływową; w obrębie przestrzeni napelnienia nie mogą pod żadnym warunkiem znajdować się przy panwi inne otwory, względnie przewody;
- n) rura doprowadzająca brzeczkę słodką i rura odprowadzająca brzeczkę piwną mają być zaopatrzone każda jednym kurkiem zamykalnym, umieszczonym jak najbliższej panwi, a urządzone według opisu, podanego w rozdziale I. a, K. Jeżeli kurki te są urządzone jako trójramienne kurki przestawne, musi rura, łącząca się z trzecią odnogą, mieć wolne ujęcie ponad brukiem warzelnii;
- o) na tych urządzeniach zamknięciowych należy umieścić połączenia dla zamknięć zewnętrznych. Rury ochronne i przewodowe należy poprowadzić w pozycji możliwie zabezpieczonej, ewentualnie na szynach żelaznych;
- p) rura dla dopływu brzeczki słodkiej może mieć pomiędzy baterią klarowania, względnie pompą do brzeczki a kurkiem w dopływie brzeczki słodkiej tylko jedną odnogę, mającą ujęcie do przynależnej kadzi klarowania, przez którą przedpęd brzeczki pompuje się napowrót do tej kadzi; pomiędzy kurkiem w dopływie brzeczki słodkiej a panwią nie może znajdować się żadna odnoga; nadto nie powinna rura dla dopływu brzeczki słodkiej, tudzież rura wodociągowa, prowadząca ewentualnie do wnętrza panwi, uchodzić do panwi pod żadnym warunkiem niżej jak 20 centymetrów ponad najwyższem zwierciadłem brzeczki przy zagotowaniu. To samo odnosi się do umieszczonego ewentualnie w panwi napryskiwacza;
- q) rura dla odpływu brzeczki piwnej nie może mieć żadnej odnogi pomiędzy panwią a kurkiem zamykającym; gdyby za kurkiem dla odpływu brzeczki piwnej (patrząc od panwi) była ewentualnie umieszczona rura dla odpływu wody płuczkowej, musi ona mieć wolne ujęcie nad brukiem warzelnii;
- r) wprowadzanie wszelkich innych przewodów do panwi, na przykład zapomocą węża do wydalania pary lub zapomocą jakichkolwiek na-

sadek rurowych w panwi lub w pokrywie panwi jest wręcz niedopuszczalne;

- s) jeżeli panwie są ogrzewane parą, należy dokładnie oznaczyć rury, doprowadzające parę do panwi, i rury, odprowadzające parę i wodę, powstałą z pary zgęszczonej. Rury te muszą być wolne i z wszystkich stron dostępne, tak aby można było je kontrolować w całym ich ciągu z zupełną pewnością;
- t) jeżeli panew na brzeczkę służy także do gotowania zacieru, jak to bywa w warzelniach pojedynczych, wówczas cedzidło, które ma być wkrębowane do wnętrza w wywiercony otwór panwi, powinno być za każdym razem na czas gotowania zacieru wyjęte i zastąpione śrubą szczelnie zamykającą (zatycką panwiową); nadto muszą być wszystkie te przewody rurowe, z dotyczącą panwią połączone, których używa się tylko do prowadzenia zacieru, a nie także do prowadzenia brzeczki, podczas klarowania aż do skończenia się badania w ten sposób zabezpieczone, aby nieuprawnione odprowadzanie brzeczki było niemożliwe. W jaki sposób zabezpieczenie to ma być wykonane, należy postanowić w każdym z osobna przypadku przy badaniu miejscowem, uwzględniając zachodzące w danej chwili stosunki lokalne;
- u) jeżeli w warzelniach podwójnych używa się panwi zaciernej czasowo lub tylko pomocniczo także do warzenia brzeczki piwnej, postąpić należy z tą panwią tak samo, jak z opisaną w powyższym ustępie i skombinowaną panwią zacierną i na brzeczkę (warzelnia pojedyncza);
- v) do każdorazowego prowizorycznego badania brzeczki piwnej w panwi służy osobny karbnik, należący do przyrządu kontrolno-mierniczego. Ponieważ karbnik ten musi być przy każdym badaniu wstawiany zawsze w to samo miejsce panwi, przeto należy we wnętrzu panwi umieścić dołączone do niego wodzidło; dalej należy postarać się o to, aby karbnik był zawsze przechowywany w położeniu wiszącem.

Z wyniku badania miejscowego należy spisać protokół i przedłożyć go po zaopatrzeniu podpisami wszystkich uczestników władzy skarbowej pierwszej instancyi. Władza ta ma uwiadomić następnie przedsiębiorcę browaru o wymaganiach, postawionych co do ustawienia przyrządu kontrolno-mierniczego, z pozostawieniem prawa rekursu.

Jeżeli wskutek rekursu strony zarządzone zostaje ponowne zbadanie miejscowe, ponosi ona kosztą tego badania, o ile do rekursu się nie przychyłono.

3. Gdy browar ustawi przyrząd kontrolno-mierniczy, ma ta sama komisya przedsięwziąć oględziny, która wykonała badanie miejscowe.

Przytem należy mieć na uwadze w szczególności, co następuje:

- a) Należy zbadać, czy ustawiono przyrząd kontrolno-mierniczy i wywiercono otwór w panwi w sposób, przy badaniu miejscowym przepisany lub ewentualnie zmieniony decyzją władzy skarbowej. Gdyby dostrzeżono uchybienie w jakimkolwiek względzie, należy uwiadomić o niem stronę i wstrzymać spisanie wyvodu oględzin aż do uchylenia wadliwości, względnie aż do decyzji władzy przełożonej.
- b) Szczególną uwagę należy zwrócić przy oględzinach na połączenie poszczególnych urządzeń browaru z sobą i z przyrządem kontrolno-mierniczym; połączenia rurowe, które umożliwiałby lub choćby tylko ułatwiały tajemne odprowadzenie, nie powinny być tolerowane. Gdyby zaś uznano połączenia te za potrzebne do fabrykacji, muszą one być urządzone tak, aby mogły być zamknięte i zabezpieczone plombami urzędowymi aż do chwili urzędowego badania wyrobionej brzeczki piwnej.
- c) Nadto należy pomalować wszystkie przewody rurowe do wody, pary i brzeczki piwnej, o ile powierzchnie ich nie są lśniaco wypolerowane, w sposób przepisany, znamionujący przeznaczenie przewodu. U rur lśniaco wypolerowanych powinny wszystkie połączenia krezowe być pomalowane takąż farbą znamionową.
- d) Miejsce na ustawienie wagi, należącej do przyrządu, wybrać należy tak, aby mogła ona tam stale pozostawać; waga ta, urządzona do udźwignięcia 10 kilogramów i mająca dwa talerze, z których jeden zaopatrzony jest pierścieniem do wstawienia naczynia próbkowego, mieści się w skrzynce drewnianej, dającej się zamknąć, i spoczywa na stole ściennym, który należy ustawić poziomo i oprzeć na żelaznych podporach. Umieszczona być powinna w miarę możliwości w tym samym lokalu, w którym ustawiony jest przyrząd kontrolno-mierniczy.

Gdy ustawienie przyrządu uznano za wolne od zarzutu, należy przystąpić do napuszczenia tegoż olejem według osobnego przepisu, zawartego w dodatku I. Bezpośrednio potem należy założyć zamknięcia plombowe, oznaczone w dodatku II. Jeżeli przy dokonaniu oględzin nie podniesiono żadnego zarzutu, a względnie po uchyleniu stwierdzonych wadliwości należy przeprowadzić ocechowanie przyrządu przy ścisłym przestrzeganiu przepisów, ogłoszonych obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. listopada 1906, Dz. u. p. Nr. 255, a odnoszących się do cechowania przyrządów kontrolno-mierniczych do brzeczki piwnej Erhard-Schau. O wyniku oględzin oraz o skutecznym ocechowaniu należy

spisać protokół, zaopatrzony podpisami wszystkich stron, i przesłać go władzy skarbowej pierwszej instancji.

Ponowne cechowanie przyrządu kontrolno-mierniczego, który jest już w użyciu, należy zarządzić:

- a) na wyraźne żądanie odnośnego przedsiębiorcy browaru;
- b) jeżeli panew warzelna albo otaczające ją obmurowanie mają być zastąpione nowymi lub poddane naprawie, a zmiana taka wywiera wpływ na dokładność pomiarów przyrządu;
- c) jeżeli podane w protokole oględzin ilości brzeczki piwnej, znajdującej się w panwi w chwili badania urzędowego (t. zw. *Ausschlagmengen*), miałyby być przekroczone lub obniżone w takim zakresie, iż będące w użyciu tablice redukcyjne nie wystarczają już do przeliczenia uzyskać się mających próbek;
- d) po każdej wymianie stągwi;
- e) po każdej wymianie suwaka obrotowego;
- f) jeżeli zbadanie przyrządu pod względem dokładności w mierzeniu, wykonane przez kontrolę wyższą stosownie do przepisu, podanego w rozdziale III, lit. B, wykaże w porównaniu z wynikami cechowania różnicę, przenoszącą ± 0.25 , względnie ± 0.50 procent.

Każde cechowanie ponowne ma być zarządzone w każdym wypadku z osobna przez władzę skarbową pierwszej instancji i przeprowadzone w ten sam sposób, jak pierwsze cechowanie przyrządu.

Koszta cechowania ponownego ma ponieść przedsiębiorca browaru w przypadku a), jeżeli cechowanie ponowne stwierdziło dokładność pomiarów przyrządu, oraz wtedy, gdy zaszyły okoliczności, podane w punkcie b), c) i d).

4. Przedsiębiorca browaru, a względnie kierownik ruchu jest obowiązany donieść na piśmie właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji o każdej zamierzonej naprawie lub zmianie panwi albo jej podbudowania, względnie obmurowania, albo też o naprawie lub zmianie podbudowania przyrządu kontrolno-mierniczego, i to przed ich podjęciem oraz po ukończeniu reparacji z podaniem terminu, kiedy zamierzona naprawa rozpocznie się, a względnie kiedy została ukończona. Po ukończeniu naprawy należy przeprowadzić stwierdzenie dokładności pomiarów przyrządu w sposób, przepisany w rozdziale III, lit. B.

Gdyby jednak miano dokonać naprawy panwi bez usuwania jej obmurowania lub jej podpory, a naprawa ta mogła spowodować zmianę pojemności panwi, nie dającą się wykazać drogą przepisanego badania dokładności pomiarów przyrządu.

Dodatek I.

Dodatek II.

wówczas należy w celu pewnego stwierdzenia spowodowanej ewentualnie zmiany pojemności panwi przeprowadzić jeszcze przed rozpoczęciem naprawy cechowanie oddzielne w sposób następujący:

Skoro strona wniesie doniesienie o takiej naprawie panwi, winien urzędnik kontroli wyższej jeszcze przed przeprowadzeniem naprawy po urzędowym zabezpieczeniu rur dopływowych i odpływowych panwi napełnić ją w stanie zupełnie suchym, wystudzonym i próżnym wodą zapomocą ocechowanej konewki mierniczej do wysokości, sięgającej powyżej tego miejsca, w którym ma się wykonać naprawę, jednak zawsze wyżej miejsca nawiercenia i co najmniej o tyle, aby uzyskać się mającą próbkę obejmowała nie mniej jak jeden litr. Następnie należy zapomocą przyrządu kontrolno-mierniczego pobrać próbkę z ilości wody, znajdującej się w panwi, w sposób, przepisany dla sprawdzania dokładności pomiarów przyrządu, i stwierdzić dokładnie jej wagę i ciepotę. Potem należy wlać próbkę napowrót do panwi bez rozlewania i po uspokojeniu się powierzchni wody powtórzyć opisany wyżej proceder jeszcze dwukrotnie oraz obliczyć przeciętną wagę i przeciętną ciepotę uzyskanych w ten sposób trzech próbek. O czynności tej należy sporządzić protokół w potrójnem wygotowaniu, zaopatrzone podpisem strony i urzędnika kontroli wyższej, obejmujący wszystkie daty, ustalone przy badaniu (ilość wody, znajdującej się w panwi, wagę i ciepotę poszczególnych próbek, oraz ich przeciętną wagę i ciepotę). Jeden egzemplarz protokołu należy wydać przedsiębiorcy, drugi przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji, a trzeci przesłać c. k. Komisji dla ustawiania przyrządów kontrolno-miernicznych do brzezki piwnej w Wiedniu, II, Alliiertenstraße Nr. 16, celem natychmiastowego sporządzenia odnośnej tablicy redukcyjnej.

Po ukończeniu naprawy należy powtórzyć opisany wyżej proceder przy zastosowaniu zupełnie takiego samego napełnienia panwi i porównać wynik z tą wartością wspomnianej tablicy redukcyjnej, która odpowiada stwierdzonej ciepłocie przeciętnej. Jeżeli okaże się przytem różnica, wynosząca więcej niż ± 0.5 procent, należy zaraz spowodować podjęcie cechowania ponownego.

O tem zbadaniu panwi należy ponownie sporządzić protokół, jednak tylko w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje przedsiębiorca, a drugi władza skarbową pierwszej instancji.

Wykonane cechowania oddzielne należy przytoczyć krótko bez podawania dat w zapisku rewizyjnym (rozdział III., B, l. 1.) oraz w dzienniku.

W razie niespodzianego uszkodzenia panwi, które wymaga natychmiastowej naprawy, ma urzę-

dnik techniczny kontroli wyższej rozstrzygnąć po ukończeniu naprawy w każdym wypadku z osobna, czy objętość panwi doznała wskutek naprawy zmiany, wymagającej przeprowadzenia cechowania ponownego.

Przy zupełnie nieznaczących naprawach panwi (na przykład odnawianiu pękniętych zakówek, uszczelnianiu wpustów itd.), które nie powodują żadną miarą zmian w objętości panwi, należy oczywiście zaniechać opisanego wyżej cechowania panwi.

Jeżeli okaże się potrzeba ponownego cechowania przyrządu, w takim razie, począwszy od chwili, w której stwierdzono okoliczność, uzasadniającą ponowne cechowanie, aż do dokonania tegoż, może ruch browaru w dotyczącej warzelni odbywać się dalej, a przyrząd kontrolny może być nadal używany tylko w tym przypadku, jeżeli strona oświadczy protokolarnie, iż się zgadza, aby daty badania warek, uzyskane w ciągu tego okresu czasu, wpisywano tymczasowo, a dopiero po skończeniu ponownego cechowania przerachowywano przy użyciu nowych tablic redukcyjnych.

Gdyby potrzebną była naprawa przy kurku dla dopływu brzezki słodkiej lub kurku dla odpływu brzezki piwnej, wymagająca wyjęcia zamknięcia automatycznego, winien również przedsiębiorca browaru, a względnie kierownik ruchu uwiadomić o tem naprzód władzę skarbową pierwszej instancji, która wysłać ma w celu interwencji urzędnika kontroli wyższej. Uczestniczący przytem urzędnik ma odjąć plombę kontroli wyższej i cofnąć urządzenie zamykające poza obręb jego miejsca zaczepiania.

Po skończeniu naprawy trzeba wprowadzić urządzenie zamykające napowrót w poprzednie położenie i ubezpieczyć urządzenie.

Rozdział III.

Przepis używania.

A. Dla kontroli zwyczajnej.

1. Kontrolę zwyczajną wykonywać ma najmniej dwóch funkcjonariuszy skarbowych, z których jeden powinien mieć przynajmniej stopień starszego strażnika skarbowego. Organ, który ma wyższy stopień służbowy, winien rozdzielić czynności urzędowe kontroli odpowiednio celowi i jest za to odpowiedzialny, aby badanie urzędowe odbyło się ściśle według przepisów.

2. W browarach, zaopatrzonych przyrządem kontrolno-miernicznym, prowadzić należy rejestr badań według dołączonego formularza (druk podległy Załącznik 1. ściślejszej rachubie) oraz ułożone według dołączonego wzoru zestawienie wyników badań kontroli zwyczajnej i kontroli wyższej. Jeżeli w pewnym browarze

jest w użyciu kilka przyrządów kontrolno-mierniczych, należy założyć wspomniane wyżej dwa zapiski dla każdego z tych przyrządów osobno. Zapiski urzędowe, które nie są w bezpośrednim związku z badaniem warek lecz dotyczą dodatkowych cechowań kadzi, kontroli piwnic fermentacyjnych, kontroli zabezpieczeń urzędowych itd., należy wciągać nie do rejestru badań lecz do arkusza rewizyjnego, który ułoży krajowa władza skarbowa. Rejestr badań oraz powyższy arkusz rewizyjny należy zamykać co miesiąc i przysyłać w drodze służbowej władzy skarbowej pierwszej instancji w dniu 10. następnego miesiąca. Natomiast zestawienie ma być przysyłane dopiero po wciągnięciu wyniku czynności urzędowej co do próbki kontroli wyższej z ostatniej warki w odnośnym miesiącu za pośrednictwem przełożonej władzy skarbowej pierwszej instancji do c. k. Komisji dla ustawiania przyrządów kontrolno-mierniczych do brzezki piwnej w Wiedniu, dzielnica II, Alliiertenstrasse Nr. 16.

Do wpisów należy zawsze używać atramentu; ma je wciągnąć ten organ skarbowy, który wykonywa dotyczącą czynność urzędową.

3. O ile browar nie pozostaje pod stałym nadzorem, rozpoczyna się kontrola zwyczajna przy każdej warce z ukończeniem postępowania zaciernego, a więc na krótko przed rozpoczęciem się klarowania brzezki i kończy się badaniem warki.

Organy dozoru winny niezwłocznie po przybyciu do browaru przekonać się o stanie procesu warzenia. Nadto są one obowiązane upewnić się przed rozpoczęciem klarowania brzezki, czy wszystkie nałożone plomby, tudzież sam przyrząd kontrolno-mierniczy, jakoteż należące do niego przewody i kurki są nienaruszone. Następnie wyjąć należy sito z cędzidla do chmielu i po oczyszczeniu osadzić je napowrót, bacząc na uszczelnienie.

Jeżeli panew zacierna służy także jako panew do brzezki, czuwać należy nad tem, aby zatyczka panwiowa, wśrubowana po wewnętrznej stronie miejsca nawiercenia, była zastąpiona sitem przed rozpoczęciem klarowania.

Nadto jeszcze przed przestawieniem zamknąć, dopóki przyrząd kontrolno-mierniczy znajduje się w położeniu głównem I (położeniu nastrzykowym), należy go przepłukać zapomocą baterji nastrzykowej w kierunku do panwi. Przytem należy baczyć, czy woda splukująca wychodzi otworami czopa sitowego we wnętrzu panwi z siłą dowodzącą, że cały przekrój jest wolny. Gdyby tak nie było, należy wyjąć czop sitowy i oczyścić go.

Następnie ma organ nadzorczy przekonać się przez wolnорęczne przełożenie suwaka obrotowego w położenie wypróżnienia, czy stągiew jest wypróżniona.

Po usunięciu wody splukującej z rury dla doprowadzania próbek przez ponowne otwarcie cędzidla do chmielu należy przełożyć kurek nastrzykowy 55 oraz suwak obrotowy E przez pionowe nastawienie rękojeści 57. względnie 39 w położenie zamykalne i zesunąć zaworę suwaka obrotowego 38 na dół po wyjęciu sztyftu utwierdzającego.

Plombę na śrubie zamykającej, odjętą w celu oczyszczenia cędzidla do chmielu, należy następnie odnowić.

4. Skoro kierownik ruchu oznajmi ustnie, iż klarowanie ma się rozpocząć, powinny organa nadzorcze przekonać się zawsze naocznie:

- a) czy kurek w dopływie brzezki słodkiej jest jeszcze według przepisu zamknięty i czy sworznię zapadkową może poruszać się wolno w wcięciu czopa kurkowego;
- b) czy panew jest wypróżniona i oczyszczona, czy kurek w odpływie brzezki piwnej jest stanowczo zamknięty, czy wcięcie w czopie kurka stoi naprzeciw cofniętego w tył sworzni zapadkowej i czy sztyft wiążący jest wetknięty;
- c) czy zawora suwaka obrotowego jest według przepisu na dół zasunięta,
- d) czy czop sitowy w wnętrzu panwi jest oczyszczony i mocno zaśrubowany i czy powierzchnia jego jest wolna.

5. Gdy w tych czterech punktach znaleziono wszystko w porządku lub przywiedziono do porządku, winien organ nadzorczy uskutecznić przestawienie zamknąć, a tem samem przyrządu kontrolno-mierniczego z głównego położenia I (położenia nastrzykowego) w położenie główne II (położenie kontrolne) tym sposobem, iż przekłada dźwignię ręczną 65, która działa na wał mimośrodowy, po odjęciu zamknięcia urzędowego o 180° w kierunku wskazówki zegarowej. Przez to zasuwka suwaka obrotowego i kurek w odpływie brzezki piwnej zostają zamknięte, a kurek w dopływie brzezki słodkiej otwarty. Przy przekładaniu dźwigni ręcznej należy zwracać zawsze uwagę na to, aby przekładanie to odbywało się w tempie powolnem.

Po wykonaniu tego przestawienia należy zawsze przekonać się, czy zamknięcie zewnętrzne III zostało posunięte naprzód w wcięcie czopa kurka w odpływie brzezki piwnej, a zamknięcie zewnętrzne II cofnięte z wcięcia czopa kurka w dopływie brzezki słodkiej, oraz czy przypilowany ząb łuku zębatego zaczepia należycie o kółko pośrednie.

Następnie należy zawiadomić stronę o wykonaniu przestawienia, poczem może rozpocząć się zaraz klarowanie brzezki czystej.

Począwszy od tej chwili, winien organ nadzorczy aż do ukończenia badania zapomocą przyrządu kontrolno-mierniczego nadzorować nieustannie panew na brzezce i zwracać uwagę na to, aby

wszystka brzeczka, odpływająca z klarownicy, razem z nalewami dostała się do panwi i żeby się gdzieś indziej nie odprowadzano ani nie brano.

Gdy się klarowanie skończy, ma organ nadzoru kontrolować, aby woda góla odpływała swobodnie ponad brukiem warzelni do kanału, z wyjątkiem tych przypadków, w których uzyskano osobne pozwolenie na używanie wody tej w inny sposób.

6. Po zjawieniu się w przedsiębiorstwie drugiego organu nadzorczego (najpóźniej na godzinę przed ukończeniem warzenia z chmielem) należy przedsięwziąć przygotowania, obserwacje i pomiary, poprzedzające każde badanie, a mianowicie:

- a) Wagę, należącą do przyrządu kontrolno-mierniczego, należy po otwarciu zamknięcia zbadać przed każdorazowym użyciem pod tym względem, czy przy próżnych i zupełnie oczyszczonych talerzach wagi obustronne przeważanie jest równe i utrzymuje się w równych granicach przy wielokrotnem wahaniu wagi. Nadto trzeba badać wagę najmniej raz na miesiąc w następujący sposób: Talerz na naczynie obciąża się ciężarkiem wagi pięciu kilogramów, a talerz ciężarkowy kilku ciężarkami ogółem tyleż czyniącymi. Jeżeli obustronne przeważanie jest równe, funkcjonuje waga dobrze; w przeciwnym razie zbadać należy różnicę ciężarków, to jest, ile ich trzeba do właściwego nastawienia dodać lub ująć. Próbę tę należy powtórzyć, mieniając ciężarki, a następnie odbyć ją w taki sam sposób przy obciążeniu 500 gramami.

Jeżeli różnica wynosi więcej niż dwa gramy, należy uczynić niezwłocznie doniesienie do władzy skarbowej pierwszej instancji, która ma zarządzić, co potrzeba. Aż do uchylecia wadliwości należy używać do badania urzędowego wagi pomocniczej, będącej w posiadaniu tej władzy, a w razie nagłej potrzeby innej odpowiedniej wagi, funkcjonującej dokładnie.

Najpóźniej w dwa lata po ostatniem cechowaniu należy przesłać wagę oraz garnitur ciężarków do firmy dostawiającej dla sprawdzenia, podjęcia ewentualnych napraw i odstawienia do c. k. Głównego Urzędu cechowniczego w Wiedniu celem ponownego ocechowania. (Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 28. marca 1881, Dz. u. p. Nr. 30, § 1., al. b.)

- b) Znajdujący się pod zamknięciem kontroli zwyczajnej mały okrągły talerz zamykający w pokrywie bębna, zawierającego naczynia na próbki kontroli wyższej, należy zdjąć po usunięciu plomby i sztyftu zamykającego i wyjąć zapomocą

klucza do naczyń naczynie próbkowe, mieszczące się pod odsoniętym otworem.

Jeżeli naczynie to jest napelnione, wówczas należy przed wypróżnieniem stwierdzić wagę netto próbki i jej zawartość wyciągu i zapisać wynik w odpowiedniej kolumnie rejestru badań z podaniem numeru naczynia, i to w tym wierszu, w którym wykazany jest wynik badania warki na podstawie wskazań odpowiedniej próby kontroli zwyczajnej.

Naczynie to należy zawsze oczyścić dokładnie wodą gorącą i zimną, postawić następnie do góry dnem, a po kilku minutach obetrzeć całkiem do sucha wewnątrz i zewnątrz. Następnie należy zaopatrzyć naczynie próbkowe tabliczką konserwacyjną i odtarować.

Zbadaną tarę naczynia próbkowego zapisać należy w odpowiedniej kolumnie rejestru badań z przydaniem numeru naczynia, przy czem przepis wyżej powołany ma mieć analogiczne zastosowanie. Następnie wstawia się naczynie próbkowe zapomocą klucza naczyniowego napowrót przez otwór do bębna na naczynia, i to tak, aby spodnią powierzchnią dna stało dokładnie w zagłębieniu, znajdującem się w dnie bębna, zaś nasadki umieszczone na górnym brzegu naczyń próbkowych, były ustawione promieniowato. Talerz zamykający należy założyć napowrót, a sztyft zamykający wysunąć naprzód i opatrzyć zamknięciem plombowem kontroli zwyczajnej.

Tabliczek konserwacyjnych dostarcza zarząd skarbowy bezpłatnie; dotyczący funkcjonariusze nadzoru pobierać je będą za złożeniem rachunku z ekonomatu krajowej władzy skarbowej.

W wypadkach szczególnych, w których próbki narażone są na zbyt szybkie ostudzenie, należy żądać tabliczek parafinowych o niskim punkcie topliwości.

Tabliczek konserwujących, wyjętych z napelnionych naczyń kontroli wyższej, nie wolno używać ponownie, lecz należy je zbierać po dokładnem oczyszczeniu wodą i odsyłać peryodycznie do wspomnianego ekonomatu.

Organa, sprawujące nadzór, mają prowadzić co do otrzymanych i użytych tabliczek konserwujących zapiski, ułożone według dołączonego wzoru.

- c) Naczynie próbkowe kontroli zwyczajnej należy wymyć wodą gorącą i zimną wewnątrz i zewnątrz, postawić dnem do góry, po kilku minutach obetrzeć całkiem do sucha i odtarować razem z pokrywką; następnie kładzie się

pokrywkę na boku, a naczynie próbkowe stawia na platformie dla kontroli zwyczajnej z prawej strony zewnątrz wspornika.

Tarę naczynia wraz z pokrywką należy zapisać w odpowiedniej kolumnie rejestru badań.

- d) Naczynie na przedpęd, wypróżnione i wyczyszczone, należy postawić na właściwej platformie po lewej stronie zewnątrz wspornika.
- e) Liczbę, którą liczyldo przyrządu kontrolno-mierniczego wskazuje przed badaniem, należy odczytać i zapisać w odpowiedniej kolumnie rejestru badań.
- f) Nakoniec należy napuścić olejem przyrząd kontrolny według przepisu, zawartego w dodatku I.

7. Gdy kierownik ruchu oznajmi, że warzenie skończyło się i badanie urzędowe warki może się rozpocząć, winny organ nadzorczy mieć na uwadze co następuje:

- a) Należy zwrócić uwagę kierownika ruchu, że jest właściwszem, zaniechać ogrzewania lub przynajmniej przytłumić je na czas badania przyrządem, aby zapobiedz zbyt gwałtownemu wzbieraniu brzezki piwnej.
- b) Jeżeli w panwi jest miesadło, trzeba je zastanowić na czas aż do ukończenia badania przyrządem kontrolno-mierniczym.
- c) Drzwi panwi trzeba otworzyć i zostawić otwarte przez cały czas badania przyrządem kontrolno-mierniczym.
- d) Kurek w dopływie brzezki słodkiej musi być stanowczo zamknięty od strony panwi, a sztyft wiążący wetknięty.
- e) Gdy te warunki wstępne są dopełnione, przystępuje się najprzód do prowizorycznego zbadania ilości brzezki piwnej zapomocą karbnika.

W tym celu wstawia się karbnik dobrze przedtem osuszony zapomocą umieszczonego w panwi wodzidla a następnie mierzy się w milimetrach wysokość powierzchni płynu na wszystkich czterech stronach karbnika; pomiar ten wykonać należy najmniej dwa razy; przeciętną odczytanych liczb pomiaru należy wciągnąć najprzód do zapisków podręcznych, urządzonych według dołączonego wzoru, a następnie do rejestru badań, oraz do wykazu oznaczeń karbnikiem, który ma być założony według przydanego formularza. Wykaz ten należy prowadzić oddzielnie według całych stopni cukromierza i pominąć przytem ułamki, wynoszące 0·5 lub mniej, a ułamki powyżej 0·5 uważać za całe stopnie. Daty, uzyskane przez to

Załącznik 4.

Załącznik 5.

badanie prowizoryczne, stanowią podstawę badania urzędowego na wypadek zupełnej nieprzydatności przyrządu kontrolno-mierniczego, ponieważ tej samej wysokości zwierciadła brzezki piwnej w jednej i tej samej panwi odpowiada zawsze ta sama ilość brzezki w tej ostatniej.

Jeżeli w porównaniu z poczynionymi przez dłuższy czas doświadczeniami okażą się pod tym względem znaczniesze różnice, należy śledzić za ich przyczyną i bezzwłocznie zdać sprawę z wyniku tego śledzenia władzy skarbowej pierwszej instancyi do dalszego zarządzenia.

Badanie prowizoryczne wykonywa z reguły ten organ nadzoru, któremu poruczony jest nadzór nad panwią na brzezce.

Jeden egzemplarz zapisków podręcznych należy przechowywać w browarze aż do końca następnego okresu ruchu.

Wykaz oznaczeń karbnikiem ma być prowadzony bieżąco i zakładany na nowo przy każdorazowej zmianie tablic redukcyjnych. Wykaz, wycofany z użycia, należy przesłać bez zwłoki c. k. Komisji dla ustawiania przyrządów kontrolno-miernicznych do brzezki piwnej w Wiedniu, II, Alliiertenstrasse 16.

- f) Teraz albo już równocześnie z badaniem tymczasowem winien drugi organ nadzorczy podjąć badanie zapomocą przyrządu kontrolno-mierniczego.

W tym celu należy najprzód zdjąć zamknięcie plombowe sztyftu wiążącego przy kółku napędowem przyrządu kontrolno-mierniczego, wyciągnąć sztyft wiążący i uchylić automatyczne wyłączenie napędu przez odpowiednią manipulację z guzikiem przysuwnicy.

Następnie wprawia się kółko napędowe w jednostajny nie za szybki obrót. Gdy po wypróżnieniu stągwi do naczynia na przedpęd nastąpi pierwsze automatyczne wyłączenie napędu, kontynuuje się badanie po powtórnej manipulacji z guzikiem przysuwnicy i podtrzymuje się napęd bez przerwy tak długo, dopóki po trzecim włączeniu i ostatniem wypróżnieniu stągwi do naczynia próbkowego kontroli zwyczajnej nie da się słyszeć głos dzwonka, a przyrząd kontrolno-mierniczy nie wyłączy się po raz trzeci automatycznie.

Ohecznie usuwa się zaraz naczynie próbkowe kontroli zwyczajnej zapomocą chwytki z platformy, na której stało, zamyka je pokrywką i stawia na boku w miejscu całkiem bezpiecznem.

Kółko napędowe przyrządu kontrolno-mierniczego ubezpiecza się sztyftem wiążącym i opatruje sztyft ten zamknięciem plombowem kontroli zwyczajnej.

Natychmiast po skończeniu badania zapomocą przyrządu kontrolno-mierniczego winien organ nadzoru przekonać się, czy działanie samoczynne zamknięć zewnętrznych na zasuwce suwaka obrotowego, na kurku w odpływie brzezki piwnej i kurku w dopływie brzezki słodkiej odbyło się należycie, i uwiadomić kierownika przedsiębiorstwa, że wyrobioną brzezkę piwną oddaje się do dalszej manipulacyi.

- g) Teraz należy przyzwać kierownika ruchu i przystąpić do zważenia i oznaczenia stopni próbki brzezki piwnej dla kontroli zwyczajnej, którą to czynność urzędową mają zawsze wykonywać oba organa nadzorcze.

Napełnione naczynie próbkowe kontroli zwyczajnej stawia się ostrożnie razem z pokrywką, po usunięciu ciał obcych, któreby do niego przylegały, i strzegąc się uronienia choćby najmniejszej części zawartości, na talerzu naczyniowym wagi, poczem oznacza się ciężar, przestrzegając dokładnie równego nachylenia się języka wagi. Ciężarki odczytywać należy tak przy wkładaniu jak i przy zdejmowaniu; nadto należy skontrolować wagę ogólną nałożonych ciężarków przez odczytanie w próżnych przegródkach garnituru ogólnej wagi brakujących tam ciężarków, a to jeszcze przed włożeniem napowrót ciężarków wyjętych. Wagę, zbadaną zapomocą tej potrójnej kontroli, należy niezwłocznie zapisać w zapiskach podręcznych, prowadzonych oddzielnie przez oba organa nadzorcze, i wciągnąć następnie do odnośnej kolumny rejestru badań.

Ciężarki mosiężne nie powinny być nigdy chwywane gołą ręką, lecz zawsze tylko szczypcami, dodanymi do garnituru ciężarków.

- h) Po zważeniu próbki należy wstawić naczynie próbkowe, nakryte ciągle jeszcze pokrywką, do kubła, napełnionego zimną wodą lub kawałkami lodu, celem ostudzenia brzezki piwnej, której stopniowość ma być oznaczona, i chronić je starannie od wszelkich oddziaływań zewnętrznych, a zwłaszcza od tego, aby woda chłodząca nie dostała się do naczynia.

Gdy próbka ostygła aż do ciepłoty lokalu badania, obciera się starannie krople wody, przylegające do wewnętrznej strony pokrywki, o wewnętrzny brzeg naczynia próbkowego, odkłada pokrywkę i miesza silnie próbkę brzezki piwnej w naczyniu próbkowem zapomocą po-

dziurkowanej kłotewki, tak aby i krople, przylegające do wewnętrznych ścian naczynia, zmieszaly się z brzezką i aby temperatura całej zawartości naczynia wyrównała się zupełnie.

Następnie przelewa się próbkę do szklanej baryszówki, wypłukawszy ją wprzód cząstką tej samej próbki brzezki piwnej bez wywoływania piany.

Stopniowość oznacza się przy ściślem przestrzeganiu istniejących przepisów zapomocą urzędowego normalnego cukromierza.

- i) Zapomocą znalezionych tym sposobem wielkości co do ciężaru i stopnia sacharometrowego próbki obliczają obecnie oba organa nadzorcze oddzielnie w wspomnianych zapiskach podręcznych wyrób zawarty w panwi, wyrażony w stopniach hektolitrowych wyciągu, przy pomocy tablic redukcyjnych, dla każdego przyrządu przy sposobności cechowania umyślnie sporządzonych, a to podług przydanej do nich instrukcyi.

Od wielkości, oznaczonej tym sposobem, należy odliczyć potrącenie, potrzebne dla poprawienia oznaczeń przyrządu ze względu na ubytki między panwią na brzezkę a chłodnicą. Wymiar tego potrącenia ustanawia się tymczasowo jak następuje:

Stopniowość brzezki piwnej w całych stopniach cukromierza	Potrącenie w procentach stopni hektolitrowych warki
7	2.0
8	2.2
9	2.5
10	2.7
11	2.9
12	3.1
13	3.3
14	3.5
15	3.7
16 i więcej	4.0

Używając tych tablic, należy opuszczać ułamki stopnia cukromierza aż do 0.50 włącznie, a większe ułamki liczyć za cały stopień.

Resztę pozostałą po tem obliczeniu, porównać należy z oznajmioną ilością stopni hektolitrowych wyciągu. Jeżeli w porównaniu z oznajmieniem okaże się nadwyżka, przenosząca 5 procent, należy spisać orzeczenie urzędowe; jeżeli zaś nadwyżka przenosi 10 procent, należy podnieść nadto zarzut przekroczenia skarbowego.

Stwierdzone i obliczone daty należy wciągnąć do rejestru badań i do zestawienia odpowiednio do napisów rubryk.

k) Następnie, w każdym razie jednak dopiero po zupełnem opróżnieniu panwi, należy oczyścić cały przyrząd. W tym celu należy przepłukać gorącą wodą wszystkie części przyrządu, które stykały się z brzeczką piwną, wyczyścić je potem parą i przepłukać jeszcze raz wodą gorącą, a w końcu przemywać wodą zimną tak długo, dopóki wszystkie te części przyrządu nie ochłodną.

Czyszczenia parą suwaka obrotowego należy zaniechać.

Celem uniemożliwienia nieprawnych manipulacji podczas położenia głównego I należy przez założenie zamknięcia urzędowego zabezpieczyć suwak obrotowy przed wolnорęcznym wprowadzaniem go w ruch w ten sposób, aby zapobiedz skutecznie podniesieniu w górę zawory suwaka. Zamknięcie to należy znowu zdjąć po przestawieniu przyrządu w położenie główne II.

Po oczyszczeniu rury doprowadzającej próbki należy otworzyć cedzidło do chmielu, zamknięte plombą, i oczyścić jego sito, a następnie zamknąć cedzidło po ponownem wstawieniu oczyszczonego sita i zaopatrzyć je na nowo zamknięciem urzędowym.

Jedynie w porze, gdy zachodzi obawa mrozu, należy zaniechać zamykania cedzidła do chmielu. Odjęte części przechowuje się w tym wypadku w szufladzie stolika wagi, osłania puzdro cedzidła do chmielu kawalkiem sukna i zabezpiecza przed naruszeniem zapomocą plomb.

8. O pustej warce, stosowanej zwyczajnie po dłuższem zawieszeniu ruchu w celu czyszczenia naczyń warzelnych i przewodów, uwiadomić należy najmniej na trzy godziny przedtem organ skarbowy, któremu poruczono bezpośredni nadzór nad browarem; do warzenia tego stosują się pod względem kontroli i badania przyrządem kontrolno-mierniczym te same przepisy, które odnoszą się do warki oznajmionej, zaniechać jednak należy ważenia próbek i oznaczania stopniowości.

Takich warek pustych odbyć się może ewentualnie kilka jedna po drugiej, jeżeli strona uzna to za potrzebne. Używać można do nich odpadków browarnianych, jako to kielków słodowych, pyłu słodowego, wylóczyzn lub wygotowanego chmielu i prowadzić odwar ten wszystkimi przewodami bruczki piwnej. Ostatecznie jednak należy nadzorować i stwierdzić odpływ jego do kanału.

Te warki puste powinny być zapisywane w rejestrze badań tak samo, jak warki prawidłowe.

B. Dla kontroli wyższej.

1. Czynności urzędowe, które mają być przedsiębrane regularnie.

Kontrola wyższa powinna odbywać się co najmniej dwa razy na miesiąc.

Urzędnik kontroli wyższej winien przekonać się przedewszystkiem i za każdym razem, czy uczyniono zadość przepisom o ustawieniu przyrządu, i poddać nałożone zamknięcia ścisłemu badaniu.

Czas podjęcia kontroli wyższej należy obrać z reguły tak, aby urzędnik kontroli tej miał sposobność nadzorowania czynności urzędowej organów kontroli zwyczajnej i mógł w razie potrzeby działać objaśniająco i pouczająco.

Badanie próbek bruczki piwnej, znajdujących się w naczyniach próbkowych kontroli wyższej, nie może być żadną miarą przedsiębrane w czasie odbywającego się badania wyrobu.

Przedewszystkiem należy odjąć zamknięcie urzędowe, umieszczone na pokrywie bębna przez kontrolę wyższą, zdjąć tę pokrywkę i zbadać następnie ilość i zawartość wyciągu wszystkich próbek, znajdujących się w bębnie w sposób, przepisany dla kontroli zwyczajnej. Przed oznaczeniem stopniowości powinno się wymieszać dokładnie kłótką całą zawartość naczynia próbkowego, aby wszelki osad na dnie został równomiernie rozdzielony.

Wypróżnione naczynia próbkowe należy przed wstawieniem oczyścić starannie w sposób wyżej podany i obetrzeć do sucha.

Od czasu do czasu należy poddać naczynia te gruntownemu oczyszczeniu przy użyciu środka dezynfekcyjnego (sody, antiforminy, pyricitu).

Po ukończeniu badania i oczyszczeniu brzegu oraz wnętrza bębna należy naoliwić trzpień, zamknąć znowu pokrywką bębna naczyniowy i zabezpieczyć go.

Wynik badań z podaniem numerów odnośnych naczyń próbkowych należy wciągnąć do zapisku rewizyjnego kontroli wyższej (druku, podlegającego ścisłej rachubie), który ma być prowadzony według dołączonego wzoru, oraz do zestawienia. Zapisek rewizyjny należy odsyłać drogą służbową jednocześnie z rejestrem badań. Załącznik 6.

Gdyby między wynikami kontroli zwyczajnej i kontroli wyższej zachodziły uderzające różnice, należy szukać ich objaśnienia i zapisać odpowiednią uwagę w zapisku rewizyjnym.

Części składowe przyrządu, znajdujące się w puzdrze mimośrodowym *K*, należy od czasu do czasu oczyszczać z osadzającej się ewentualnie rdzy i uwalniać od zgęstniałego materiału smarowidłowego.

Urzędnik, sprawujący kontrolę wyższą, winien zapisywać spostrzeżenia, poczynione przy jej wykonywaniu, w swoim dzienniku i w zapisku rewizyjnym. W razie dostrzeżenia wadliwości, wymagających niezwłocznego zarządzenia, należy w najkrótszej drodze zdać sprawę władzy przełożonej.

2. Czynności urzędowe, które mają być przedsięwzięte periodycznie.

Do urzędnika kontroli wyższej należy badanie przynajmniej co drugi miesiąc, a w razie dłuższej przerwy w ruchu dopiero przed jego ponownym podjęciem, czy niezmieniony stan stągwi jeszcze istnieje; badanie to przeprowadza się w sposób następujący.

Już przy cechowaniu przyrządu kontrolno-mierniczego bada się, jaki ciężar wody przy pewnej oznaczonej temperaturze mieści w sobie stągiew, napełniona po sam brzeg i nakryta płytą szklaną; ciężar ten jest podany w dokumentach cechowniczych przyrządu.

Celem skontrolowania, czy wielkość ta nie uległa zmianie, należy w położeniu głównym I (położeniu nastrzykowem) przyrządu odjąć przedewszystkiem plombę na sztyfcie, łączącym rozdzielacz *G* z wałem stojącym 42, wyjąć sztyft ten i ustawić ręcznie uruchomiony tym sposobem rozdzielacz nad środkiem naczynia próbkowego dla kontroli zwyczajnej.

Następnie należy zwolna napełnić stągiew wodą po usunięciu nakrywki ochronnej tak, aby woda przelewała się. Znajdujące się ewentualnie bańki powietrzne należy wypędzić do góry przez lekkie opukiwanie stągwi i usunąć przez dolanie wody. Wystającą wodę usuwa się zapomocą płasko szlifowanej płyty szklanej, poczem przykrywa się nią stągiew, bacząc na to, aby pod płytą szklaną nie pozostały bańki powietrzne. Po starannem osuszeniu zewnętrznego otoczenia miejsca, gdzie przyłożono płytę, należy odpuścić napełnienie stągwi do podstawionego poprzednio oczyszczonego, zupełnie suchego i odtarowanego naczynia na próbkę kontroli zwyczajnej. Po przeczekaniu dwóch minut, aby próbka ściekła kroplami, należy zbadać wagę i ciepłość wlanej wody.

Tę próbę wodną wykonywa się trzy razy. Średnią zbadanych ciężarów porównuje się, przy uwzględnieniu zmierzonej temperatury średniej, z ciężarem, stwierdzonym przy cechowaniu, a zredukowanym do poszczególnych stopni temperatury w granicach od 7 do 24 stopni Réaumur.

Jeżeli z porównania zbadanej tym sposobem ilości wody w stągwi z ilością, stwierdzoną przy cechowaniu, okaże się różnica, wynosząca ± 0.25

procent lub więcej, należy najprzód wykonać próbę tę jeszcze dwa razy, a jeżeli ponowne próby potwierdzą wynik pierwszej próby, uczynić doniesienie do władzy skarbowej pierwszej instancji, aby zarządziła ponowne ocechowanie przyrządu kontrolno-mierniczego.

Jeżeli okaże się różnica, wynosząca — 0.2 procent lub więcej, należy przeprowadzić staranne i dokładne oczyszczenie stągwi i powtórzyć badanie po oczyszczeniu.

Skończywszy badanie, należy wprowadzić rozdzielacz *G* napowrót w dawne położenie i ubezpieczyć go, nasadzić na stągiew pokrywkę ochronną i zaopatrzyć ją zamknięciem plombowem.

Przy każdym drugim badaniu stągwi według zarządzeń powyższych i w przypadkach, oznaczonych w rozdziale II., l. 4., mają organa kontroli wyższej badać dokładność pomiarów przyrządu w sposób następujący:

Po ustawieniu przyrządu w położeniu głównym I (położeniu nastrzykowem) napełnia się panew wodą do tej wysokości, aby wszystkie trzy znaki karbnika, umieszczone w rozmaitej wysokości przy sposobności ustawienia przyrządu, stały pod wodą.

Po przestawieniu rozdzielacza w sposób wyżej opisany nastawia się zwierciadło wody w panwi zapomocą odpuszczenia wody dokładnie na ostrze najwyższego znaku, poczem skutecznie się również przez ręczne przestawienie suwaka obrotowego napełnienie stągwi i jej wypróżnienie do suchego naczynia próbkowego, starannie oczyszczonego i wpiżód odtarowanego, bacząc szczególnie na to, aby suwak obrotowy zostawał przez dwie minuty tak w położeniu napełnienia jak i w położeniu wypróżnienia.

Następnie nastawia się zwierciadło wody w panwi na ostrze następnego niższego, a w końcu na ostrze najniższego znaku karbnika i spuszcza za każdym razem napełnienie stągwi w sposób powyższy oraz notuje temperaturę wody.

Ciężar każdego z trzech powyższych napełnień stągwi należy zbadać i porównać średnią tych ciężarów przy uwzględnieniu zbadanej średniej temperatury z datami, uzyskanymi przy cechowaniu. Jeżeli różnica wynosi więcej niż ± 0.5 procent, należy najprzód ponowić całą próbę, a gdyby wynik powtórnej próby zgadzał się z wynikiem pierwszej, uczynić doniesienie do władzy skarbowej pierwszej instancji, aby zarządziła ponowne cechowanie.

Wyniki badań wyżej opisanych należy wciągnąć do osobnego zapisku, załączonego według dołączonego wzoru: zapisek ten należy zamknąć po upływie

Załącznik 7.

kampanii, lecz przechowywać go co najmniej do końca następnego roku kalendarzowego w odnośnym przedsiębiorstwie przy innych dokumentach kontrolnych.

Wagę uzyskanych próbek wraz z ich ciepłotą należy uwidocznnić pojedynczo w odnośnych przedziałkach zapisku. W dzienniku urzędnika kontroli wyższej ma się powtórzyć w sposób przejrzysty wszystkie daty, wykazane w zapisku, podczas gdy w zapisku rewizyjnym kontroli wyższej ma być jedynie krótko przytoczone podjęcie tej czynności urzędowej.

Jeżeli wskutek dłuższej przerwy w ruchu nie odbywa się badanie dokładności pomiarów, należy uwidocznnić początek i koniec przerwy ruchu w przedziałce tego zapisku, przeznaczony na uwagi.

Raz na rok należy poddać przewody zamknięć zewnętrznych dokładnemu oczyszczeniu i napuścić je ponownie olejem.

C. Przeszkody w funkcjonowaniu przyrządu kontrolno-mierniczego do brzezki piwnej i badania na wypadek ostatecznej potrzeby.

W razie zajścia przeszkód w funkcjonowaniu przyrządu kontrolno-mierniczego należy przestrzegać następujących przepisów:

Przedsiębiorca browaru, a względnie kierownik ruchu obowiązany jest uwiadomić o każdym zewnętrznym uszkodzeniu przyrządu lub podwaliny, wywołującym przerwę w działaniu przyrządu kontrolno-mierniczego, na piśmie w podwójnym wygotowaniu organ skarbowy, któremu poruczono bezpośredni nadzór nad browarem, a to niezwłocznie po dostrzeżeniu uszkodzenia i z bliższem oznaczeniem tegoż.

Otrzymawszy uwiadomienie to, winien organ skarbowy zapisać na obu egzemplarzach dzień i godzinę odbioru i zwrócić stronie jeden egzemplarz potwierdzony. Na podstawie tego uwiadomienia ma wspomniany organ skarbowy stwierdzić bezzwłocznie w obecności strony oznajmione uszkodzenie i donieść o niem wprost właściwej władzy skarbowej pierwszej instancyi na piśmie, a jeżeli w miejscu znajduje się stacya telegraficzna, telegraficznie. W podobny sposób należy postąpić, gdy sam organ nadzoru dostrzeże podczas obecności swojej w browarze, że przyrząd kontrolno-mierniczy nie funkcjonuje prawidłowo.

Jakość tej przeszkody należy określić w sprawozdaniu w ten sposób, aby można było wyrozumieć, jakie środki potrzebne są dla jej uchylenia. Gdyby potrzebna była wymiana uszkodzonej części przyrządu, należy tę ostatnią dokładnie oznaczyć, a zarazem podać znak, którym owa część składowa jest w opisie (rozdział I) zaopatrzona.

Władza skarbowa pierwszej instancyi obowiązana jest wydać niezwłocznie po nadejściu doniesienia o przeszkodzie potrzebne w danym wypadku zarządzenia, a w pierwszym rzędzie wysłać do odnośnego browaru urzędnika kontroli wyższej celem uchylenia przeszkody.

Wstawienie nowych części przyrządu może odbyć się tylko przy współdziałaniu urzędnika kontroli wyższej.

Dopóki trwa przerwa w prawidłowym działaniu przyrządu kontrolno-mierniczego, należy postępować przy urzędowym badaniu wyrobionej brzezki stosownie do rodzaju tej przerwy według następujących zarządzeń:

1. Przerwa w funkcjonowaniu jednego lub kilku mechanicznych zamknięć zewnętrznych.

Jeżeli funkcjonowanie zamknięć zewnętrznych II i III kurka w dopływie brzezki słodkiej lub kurka w odpływie brzezki piwnej dozna przerwy, należy usunąć zamknięcie urzędowe na połączeniu 82 odnośnego przewodu zamknięciowego, przysrubować napowrót ześrubowanie holenderskie 85 (XXIV) na połączeniu i cofnąć przewód zamknięciowy tak daleko, aby kurek mógł być otwarty.

Wyłączone tym sposobem zamknięcie samoczynne należy zastąpić przez zabezpieczenie płombami sztyftu wiążącego przy dotyczącym kurku stosownie do danego wypadku, a mianowicie tak, że jeżeli zaszła przerwa w funkcjonowaniu zamknięcia zewnętrznego III, musi kurek w odpływie brzezki piwnej być urzędownie zabezpieczony w czasie od rozpoczęcia się klarowania aż do skończenia badania przyrządem; jeżeli zaś przerwa dotyczy funkcjonowania zamknięcia zewnętrznego II, musi kurek w dopływie brzezki słodkiej być urzędownie zabezpieczony w stanie zamkniętym od chwili skończenia się dopływu brzezki słodkiej aż do rozpoczęcia się klarowania następującej warki.

Jeżeli funkcjonowanie zamknięcia zewnętrznego I doznało przerwy, należy odjąć plombę z tylnego zamknięcia suwaka obrotowego, odśrubować ześrubowanie holenderskie 86, a przewód zamknięciowy cofnąć w tył tak daleko, aby zawora suwaka obrotowego była wolna.

Zresztą należy w wszystkich powyższych trzech przypadkach wykonywać badanie przyrządem kontrolno-mierniczym w sposób normalny.

2. Gdy mechanizm, poruszający samoczynnie suwak obrotowy, jest uszkodzony.

W razie przerwy, dotyczącej automatycznego mechanizmu poruszającego suwak obrotowy, należy

pobrać próbkę przez wolnoręczne wprowadzenie suwaka obrotowego-w ruch.

Gdy się zdarzą takie uszkodzenia przyrządu kontrolno-mierniczego, które wykluczają prawidłowe użycie tegoż, z powodu iż związek części poruszanych jest w ten sposób przerwany, że pobudzenie całego mechanizmu do ruchu zapomocą kółka ręcznego jako organu napędowego okazuje się niemożliwe, wówczas odbywa się badanie tym sposobem, że napełnienie się jakoteż jej wypróżnienie uskutecznia się przy bezpośrednim poruszaniu suwaka obrotowego zapomocą jego rękojeści.

Ponieważ jednak to bezpośrednio poruszanie suwaka obrotowego jest tylko wtedy bez przeszkód możliwe, gdy przyrząd kontrolno-mierniczy znajduje się w położeniu głównem I (położeniu nastrzykowym), przeto należy pozostawić przyrząd w tem położeniu, jeżeli przerwa w działaniu zajdzie w tym czasie, w którym tenże znajduje się w położeniu głównem I (położeniu nastrzykowym).

Odpowiednio do położenia głównego I jest kurek w dopływie brzezki słodkiej zamknięty, a zamknięcie to można uchylić nie przez przestawienie przyrządu kontrolno-mierniczego w położenie główne II (położenie kontrolne) lecz przez dozwoloną wyżej pod l. 1., ustęp 1., wyjątkową manipulację na ześrubowaniu holenderskiem 85 połączenia 82 zamknięcia zewnętrznego II.

Potem można nacerpać brzezki do panwi i przeprowadzić badanie z konieczności oraz opróżnić panew. gdy tak zawora suwaka obrotowego jak i kurek w odpływie brzezki piwnej są wolne odpowiednio do położenia głównego I.

Przy badaniu z konieczności postępować należy, jak następuje:

Zasuwkę suwaka obrotowego wyciąga się do góry. Kurek nastrzykowy powinien znajdować się w położeniu zamkniętem, a jego rękojeść ma być zwrócona pionowo na dół.

Rozdzielacz *G* należy w razie potrzeby ustawić ręką w sposób, przepisany w rozdziale III. *B*, tak aby otwór odpływowy stał nad środkiem naczynia próbkowego kontroli zwyczajnej.

Teraz obraca się rękojeść suwaka obrotowego aż do oporka w lewo i zostawia w tem położeniu całą minutę według zegarka. Potem obraca się rękojeść suwaka obrotowego w prawo aż do oporka i zostawia przez całą minutę w tem położeniu. Na platformie na naczynie kontroli zwyczajnej postawione zostało naczynie na przedpęd; z tem pierwszym wypróżnieniem stągwi postępuje się, podobnie jak przy badaniu normalnem, tak jak z przedpędem. Następnie stawia się w tem samym miejscu odtarowane naczynie kontroli zwyczajnej a potem uskutecznia, jak wyżej opisano, drugie napełnienie i wypróżnienie stągwi. Tę otrzymaną próbkę należy wziąć za podstawę dalszego postępowania w celach

badania urzędowego. Pobranie próbki kontroli wyższej ma w tym wypadku odpaść.

Jeżeli uszkodzenie przyrządu kontrolno-mierniczego zajdzie w czasie, gdy tenże znajduje się w położeniu głównem II (położeniu kontrolnem), wówczas należy usunąć dwa zamknięcia, aby można było wykonać badanie z konieczności i spuścić brzezkę piwną z panwi, to jest zamknięcie kurka w odpływie brzezki piwnej i zamknięcie zasuwki suwaka obrotowego.

Potrzebne do tego manipulacje, dozwolone na wypadek konieczności, należy wykonać w sposób, opisany pod l. 1.

Dopóki trwa przerwa w działaniu przyrządu, ma w miejsce wyłączonych zamknięć samoczynnych u kurka w dopływie brzezki słodkiej i kurka w odpływie brzezki piwnej wejść zabezpieczenie urzędowe w sposób, przepisany pod l. 1.

3. Gdy przyrząd kontrolno-mierniczy jest całkiem nieprzydatny do użytku.

Gdy przyrząd kontrolno-mierniczy jest całkiem nieprzydatny do użytku, należy przeprowadzić badanie z konieczności na podstawie oznaczenia karbnikiem.

Przyrządu kontrolno-mierniczego nie można zgoła używać, gdy suwak obrotowy, stągiew, lub rozdzielacz zostały uszkodzone lub gdy przewód, doprowadzający brzezkę piwną z panwi do przyrządu kontrolno-mierniczego, jest popsuty. W wypadku takim bada się wytworzoną ilość brzezki piwnej w ten sposób, iż przeprowadza się jedynie tymczasowe badanie karbnikiem, zarządzane wyżej pod lit. *A*, oraz oznacza stopniowość brzezki piwnej. Na podstawie przepisanej wykazu co do oznaczeń karbnikiem należy stwierdzić z przeciętnej wysokości dat, wpisanych w czasie prawidłowego funkcjonowania przyrządu kontrolno-mierniczego, jakie napełnienie panwi odpowiada zbadanemu oznaczeniu karbnikiem.

Pobranie próby dla oznaczenia stopni ma nastąpić bezpośrednio po zbadaniu wskazań karbnika w ten sposób, że bierze się zapomocą czerpaka na długiem stylisku najnniej trzy pełne czerpaki z rozmaitych warstw zawartości panwi (z dna, z środka i z górnej powierzchni) i wlewa przez lejek-sitowy do przygotowanego naczynia na próbkę, wypłukanego wprzód brzezką dotyczącej warki. Napełnione naczynie należy niezwłocznie zamknąć pokrywką.

Gdyby do ustalenia ilości nie było dostatecznego zasobu dat z poprzednich badań prowizorycznych, należy podać stwierdzone oznaczenie karbnikiem bezzwłocznie do wiadomości c. k. Komisji dla ustawiania przyrządów kontrolno-mierniczych do brzezki piwnej w Wiedniu celem wyrachowania i wskazania wyrobionej ilości.

4. Nieprzydatność lub zginiecie próbek kontroli zwyczajnej.

Gdyby próbka dla kontroli zwyczajnej była nieprzydatna do badania urzędowego albo zginęła całkowicie lub częściowo, wówczas należy wziąć próbkę kontroli wyższej za podstawę badania urzędowego.

Organa kontroli zwyczajnej winny w takim wypadku złożyć bezwzględnie najkrótszą drogą sprawozdanie władzy skarbowej pierwszej instancji,

która wysłać ma zaraz urzędnika kontroli wyższej celem urzędowego zbadania wyrobionej brzezki piwnej. Jeżeli urzędnik kontroli wyższej nie przybędzie na czas, a wskutek tego czynność urzędowa co do odnośnej próbki kontroli wyższej (rozdział III., A, 6, lit. b) ma być przeprowadzona przez organ kontroli zwyczajnej, winien organ ten podjąć zbadanie wyrobu przy użyciu odnośnej próbki kontroli wyższej.

Zaleski wtr.

Przepis co do napuszczania olejem.

O ile poniżej wyraźnie inaczej nie postanowiono, należy napuścić przyrząd kontrolno-mierniczy do brzechki piwnej przed każdym użyciem czystym olejem wolnym od kwasów zapomocą strzykawki w następujących miejscach:

1. Napuszcza się ślimaka 9 i koło ślimakowe 10.

W otwór smarowidłowy w pokrywce puzdra powściągu, w której tkwi sztyft wiążący 19, poniżej kółka ręcznego, należy po wydobyciu sztyftu przed samem puszczeniem przyrządu w ruch wstrzyknąć (obficie) oleju.

Napęd obraca się w puzdrze powściągu aż do wysokości kółka zapadkowego 14 w kąpeli olejnej. Każdorazowy dodatek oleju, który przez otwór smarowidłowy w pokrywce dostaje się do puzdra, zaopatruje ślimaka i koło ślimakowe. Tę kąpiel trzeba najmniej raz na rok spuścić otworem dolnym, zatkanym śrubą, a następnie, zdjawszy pokrywę, zastąpić świeżym olejem wolnym od kwasów.

2. Wał napędowy 5 napuszcza się przez żłobek do oleju, zrobiony w pokrywce tuż pod kółkiem napędowym 6.

3. Trzpień małego kółka zębatego 28 liczydła otworem do oleju, mieszczącym się z prawej strony obok szklanej pokrywki powyżej zamknięcia pokrywki.

4. Koło ślimakowe 10 otworem do oleju, znajdującym się u góry w puzdrze napędowym przed wcięciem puzdra.

5. Mimośród 20 otworem do oleju, zrobionym na pierścieniu mimośrodu 21 w wcięciu puzdra.

6. Wał napędowy 15:

- a) otworem do oleju, mieszczącym się u góry w puzdrze napędowym za wcięciem;
- b) otworem do oleju, znajdującym się w szyi łoża w próżnej przestrzeni wspornika przed kołem czołowym 22.

7. Stojący wał rozdzielacza otworem do oleju w stożkowym kole zębatego 45.

8. Koło pośrednie 67 otworem do oleju w jego piaście w próżnej przestrzeni wspornika.

9. Przy sposobności zdjęcia pokrywki (53) przez kontrolę wyższą, stojący trzpień 52 hębna na naczynia żłobkiem do oleju na górnym końcu trzpienia.

Nadto należy napuszczać co tydzień puszek smarowidłowe puzdra mimośrodowego.

Zęby wszystkich kół czołowych i kątowych, tudzież zębatego wieńca hębnowego należy oczyszczać od czasu do czasu szczotką natłuszczoną.

Wykonanie przepisanych wyżej napuszczeń puszek smarowidłowych należy zanotować w rejestrze badań, a to w przedziale uwag.

Przepis co do plombowania.

Do zakładania zamknięć urzędowych na przyrządzie kontrolno-mierniczym używać mają funkcjonariusze kontroli zwyczajnej kleszczyków wytłaczających Syrowatki i plombowiny, przepisanej dla kontroli nad podatkiem od wódki (§ 6., B przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 130).

Urzednicy kontroli wyższej powinni posługiwać się kleszczami, wyrabianymi umyślnie dla użytku przy przyrządzie kontrolno-mierniczym do brzechki piwnej, i należącymi do nich plombami.

a) Zamknięcie plombowe kontroli zwyczajnej należy położyć;

	Ilość plomb
1. Na talerzu zamykającym 54 w pokrywie bębna na naczynia <i>H</i>	1
2. Na sztyfcie więzącym 19 kółka napędowego 6	1
3. Na dźwigni ręcznej 65 puzdra mimośrodkowego <i>K</i>	1
4. U cedzidla do chmielu 30 na śrubie zamykającej 32	1
5. Na zaworze suwaka obrotowego	1
Razem	5

b) Zamknięcie plombowe kontroli wyższej należy położyć:

1. Na 2 przeciwległych śrubach fundamentowych wspornika <i>A</i>	2
2. Na oszklonej pokrywie zamykającej liczydło <i>C</i> , a to na klinie zamknięcia i na sworzeniu zawiasy	2
Zniesienie	4

	Ilość plomb
Przeniesienie	4
3. Na 4 śrubach pokrywy puzdra powściągu	1
4. Na 4 śrubach przytwierdzających w dolnej ścianie puzdra <i>K</i> napędu zamknięciowego	2
5. Na sztyfcie, łączącym odcinek łuku zębatego z wałem mimośrodkowym	1
6. Na 3 śrubach przytwierdzających kółka pośredniego 67	1
7. Na 4 śrubach pokrywy puzdra <i>K</i> napędu zamknięciowego	1
8. Na 3 górnych śrubach zamykających puzdra <i>K</i> napędu zamknięciowego	1
9. Na śrubie zamykającej i ześrubowaniu holenderskiem zamknięcia zewnętrznego <i>I</i> suwaka obrotowego oraz na 4 śrubach tylnego zamknięcia suwaka obrotowego	1
10. Na sworzeniu zawiasy przegubu, łączącego drążek mimośrodu 21 i dźwignię suwaka obrotowego 36	1
11. Na 4 śrubach krezowych u cedzidla do chmielu 30	2
12. Na 4 śrubach krezowych u kurka nastrzykowego 55	2
13. Na śrubie zamykającej czop kurka nastrzykowego 40	1
14. Na 2 śrubach kapturka ochronnego sworzenia suwaka obrotowego	1
15. Na 2 śrubach przytwierdzających suwaka obrotowego <i>E</i> u wspornika	1
Zniesienie	20

	<u>Ilość</u> <u>plomb</u>		<u>Ilość</u> <u>plomb</u>
Przeniesienie .	20	Przeniesienie .	27
16. Na ześrubowaniu holenderskiem suwaka obrotowego <i>E</i> z rurą odpływową 37	1	23. Na 4 śrubach przytwierdzających i ześrubowaniu holenderskiem połączenia zamknięcia zewnętrznego <i>II</i> przy kurku dla dopływu brzezki słodkiej	1
17. Na kapturze, zamykającym ujście rury odpływowej 37 do rozdzielacza <i>G</i>	1	24. Na 2 śrubach zamykających czop kurka w odpływie brzezki piwnej	2
18. Na sztyfcie, łączącym rozdzielacz <i>G</i> z wałem stojącym 42	1	25. Na 2 śrubach zamykających czop kurka w dopływie brzezki słodkiej	2
19. Na 2 śrubach, przytwierdzających łożę szyi rozdzielacza u wspornika	1	26. Na 5 połączeniach krezowych przewodu zamknięciowego <i>I</i> suwaka obrotowego	5
20. Na śrubie, zamykającej pokrywkę 53 bębna <i>H</i> z naczyniami na próbki kontroli wyższej	1	Razem .	37
21. Na płatku kaptura zamykającego stągiew 41	1	27. Na wszystkich połączeniach krezowych przewodu zamknięciowego <i>II</i> kurka dla dopływu brzezki słodkiej.	
22. Na 4 śrubach przytwierdzających i ześrubowaniu holenderskiem połączenia zamknięcia zewnętrznego <i>III</i> przy kurku dla odpływu brzezki piwnej	1	28. Na wszystkich połączeniach krezowych przewodu zamknięciowego <i>III</i> kurka dla odpływu brzezki piwnej.	
Zniesienie .	27		

Załącznik 1
(do rozdziału III A).

Kraj: Nadzór straży skarbowej:

Okrąg skarbowy: Oddział straży skarbowej:

Browar w Nr. k.

Kampania 19...

Rejestr badań Nr. (Nr. bieżący)

kontroli zwyczajnej

do

panwi Nr. . . . , zaopatrzonej przyrządem kontrolno-mierniczym do brzechki piwnej Nr. . . . ,

za

miesiąc 19...

Zamknięcie miesięczne.

Wyrób zbadany	Stożnie hektolitrowe wyciągu	Oznaczenie liczydła	Nr.
w miesiącu 19		na początku	} miesiąca 19
w czasie od dnia 1. września 19 do		na końcu	
razem		Wykonane przestawienia.	Ilość
		z nich przypada na:	
		zbadane warki	
		puste warki	
		
		

Parafowany w . . . arkuszach.

Druk podległy ścisłej rachubie.

Podpis:

Wielki koncept.

Oznaczenie stopni				Ilość stopni hektolitrowych wyciągu, obliczonych na podstawie tablic przyrządu	Potrącenie		Ilość wyrobu po odliczeniu potrącenia	W porównaniu z oznajmieniem więcej	Podatek od piwa, przypisany na podstawie wywozu	Oznaczenie liczydła po skończeniu badania	Uwaga	Godzina i minuta odejścia organów skarbowych	Podpis	
Numer normalnego cukru-mierza	Bezpośrednie odczytanie na rurce	Temperatura próbki w ° R.	Raczejwista zawartość wyciągu według tablicy III		%	Ilość w stopniach hektolitrowych wyciągu								
17	18	19	20		21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Załącznik 4
(do rozdziału III A).

Kraj:

Okrag skarbowy:

Nr. zeszytu

Browar

Zapisek podręczny.

Kampania 19 . . .

Przyrząd kontrolno-mierniczy Nr. . . .	Panew-Nr. . . .	
Oznaczenie liczydła: . . .		
Naczynie próbkowe Nr. . . . kontroli wyższej	Brutto g tara g	
Badanie prowizoryczne, odczytano na karbniku: . . . mm		
Nr. bolety :		
zgłoszono hektolitrow o . . . stopniach cukromierza = . . . stopniom hektolitrowym wyciągu		
5‰ różnica wolna od podatku = . . . " " "		
razem . . . stopni hektolitrowych wyciągu.		
Badanie próbki kontroli zwyczajnej:		
Naczynie próbkowe:	Oznaczenie stopni:	
Tara g	Odczytanie ‰	Wskazanie termometru ° R.
Brutto g	Poprawka —
netto g	Temperatura: ° R.
Redukcja na 14° R.		
Istotna zawartość wyciągu ‰		

Obliczenie.

<p>1. Objętość próbki:</p> <p style="padding-left: 40px;">Tablica I Ciężar próbki</p> <p style="padding-left: 80px;">. ×</p> <hr style="width: 80%; margin-left: 0;"/> <p style="padding-left: 40px;">1000 = l.</p> <hr/> <p>2. Liczba stosunkowa:</p> <p style="padding-left: 40px;">Objętość próbki skrócona</p> <p>na 3 dziesiątne w celu interpolacji = l</p> <p style="padding-left: 40px;">Liczba stosunkowa dla l =</p> <p style="padding-left: 80px;">. l =</p> <p style="padding-left: 80px;">Różnica =</p> <hr/> <p style="padding-left: 40px;">. × .</p> <p style="padding-left: 40px;">10 =</p> <p style="padding-left: 40px;">Liczba stosunkowa dla l =</p> <p style="padding-left: 80px;">do tego</p> <p style="padding-left: 80px;">od tego</p> <hr style="width: 80%; margin-left: 0;"/> <p style="padding-left: 80px;">Suma</p> <p style="padding-left: 80px;">Różnica</p> <p>Poszukiwana liczba stosunkowa =</p> <hr/> <p>3. Objętość zawartości panwi:</p> <p style="padding-left: 40px;">Objętość próbki Liczba stosunkowa</p> <p style="padding-left: 80px;">. ×</p> <hr/> <p style="padding-left: 40px;">. = hl</p> <p style="padding-left: 40px;">100</p> <p>okrągiło hl.</p>	<p>4. Stopnie hektolitrowe wyciągu:</p> <p style="padding-left: 40px;">Ilość hektolitrow Zawartość ekstraktu</p> <p style="padding-left: 80px;">. ×</p> <hr/> <p style="padding-left: 40px;">okrągiło stopni hektolitrowych.</p> <hr/> <p>5. Potrącenie:</p> <p style="padding-left: 40px;">Stopnie hektolitrowe Procent potrącenia</p> <p style="padding-left: 80px;">. ×</p> <hr/> <p style="padding-left: 40px;">. = stopni hektolitrowych.</p> <p style="padding-left: 40px;">100</p> <hr/> <p>6. Zbadane stopnie hektolitrowe</p> <p style="padding-left: 40px;">Potrącenie</p> <hr/> <p style="padding-left: 40px;">policzalny produkt stopni hektolitrowych</p> <p style="padding-left: 80px;">w obec " "</p> <p style="padding-left: 40px;">Przekroczenie stopni hektolitrowych</p> <p style="padding-left: 40px;">przypadający od tego podatek piwny . . K . . h.</p>
---	--

Załącznik 5
(do rozdziału III A).

Kraj:

Nadzór straży skarbowej:

Okrąg skarbowy:

Oddział straży skarbowej:

Rejestr

co do odczytywań milimetrycznych na karbniku i odpowiadających im objętości panwi

dla browaru:

przyrząd kontrolno-mierniczy Nr.

Załącznik 6
(do rozdziału III B).

Kraj: Nadzór straży skarbowej:

Okrąg skarbowy: Oddział straży skarbowej:

Browar **w** **Nr. k.**

Kampania 19...

Miesiąc **19...**

Rejestr rewizyjny

kontrolni wyższej.

**W browarze powyższym jest w użyciu przyrządów kontrolno-mierniczych
do brzezki piwnej, a mianowicie:**

do panwi Nr.

Przyrząd kontrolno-mierniczy Nr.

" " "

" " "

" " "

" " "

" " "

" " "

" " "

" " "

" " "

" " "

Parafowany w . . . arkuszach.

Druk podległy ścisłej rachubie.

Wielki koncept.

troli wyższej				Wszystkie inne wykonane czynności urzędowe i poczynione spostrzeżenia	Godzina i minuta odejścia	Podpis
Potrącenie		Ilość wyrobu po odliczeniu potrącenia w stopniach hektolitrowych wyciągu	Numer bolety tej warki, z której pochodzi próbka badana			
%	Ilość w stopniach hektolitrowych wy- ciągu					
14	15	16	17	18	19	20

Załącznik 7
(do rozdziału III B).

Zapisek

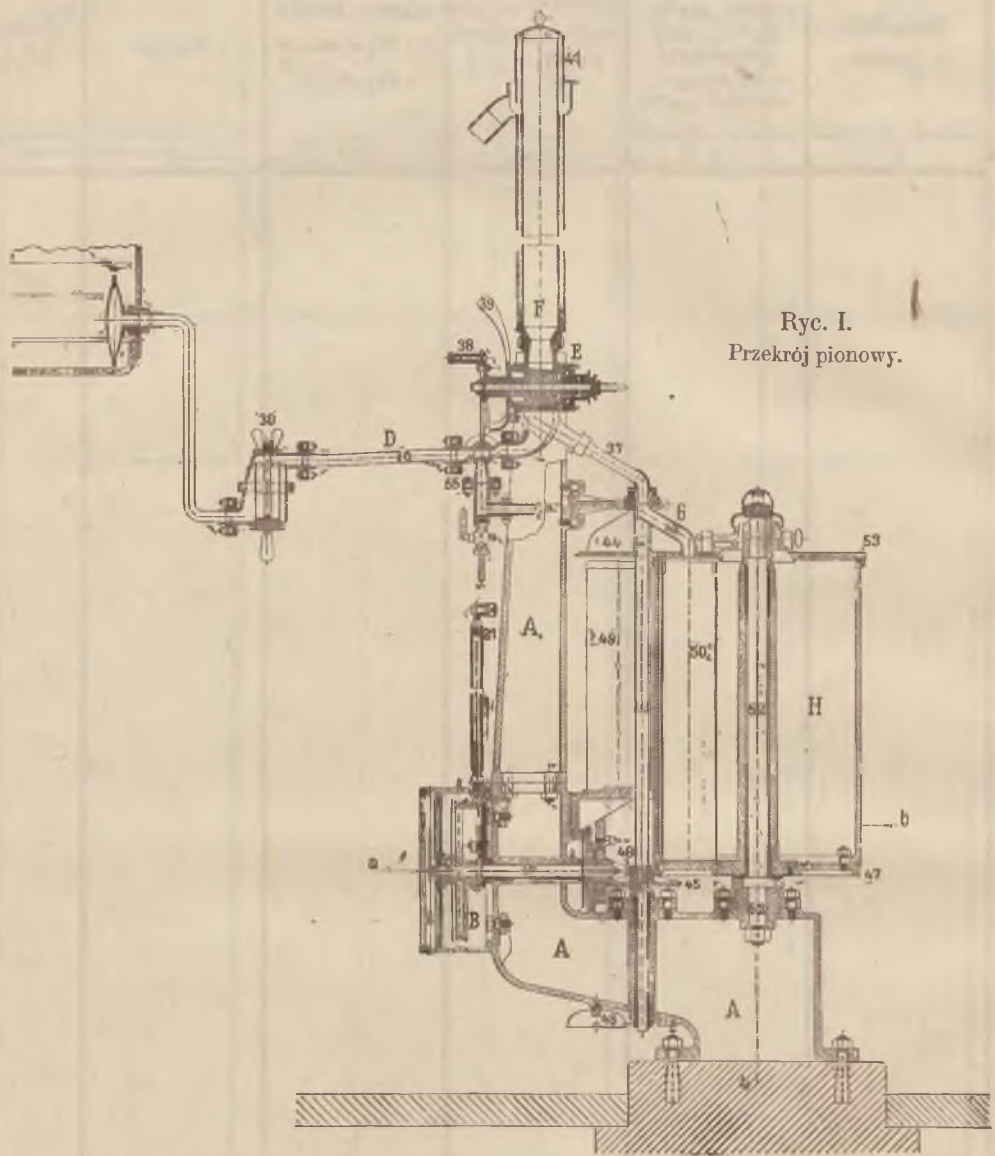
co do peryodycznego badania dokładności pomiarów przyrządu kontrolno-mierniczego do brzezki piwnej Nr....., ustawionego w browarze w,
przy panwi Nr....., tudzież co do peryodycznego badania jego stągwi.

Kampania

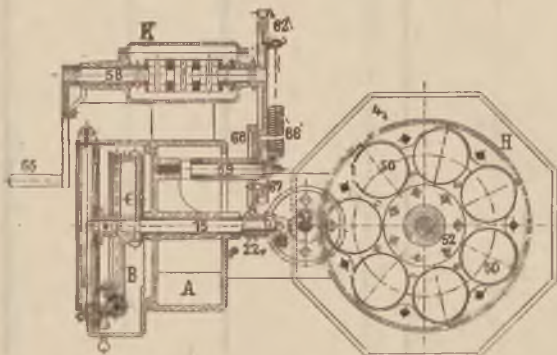
Przeciętna temperatura	Wysokość ciężaru, stwierdzonego przy cechowaniu (odpowiednie wartości tablic)	Absolutna różnica między ciężarami, podanymi pod 7 i 9	Różnica, podana pod 10, wyrażona w procentach	Uwaga	Podpis urzędnika kontroli wyższej
8	9	10	11	12	13

Tablica 1.

Ryc. I, II.

Ryc. I.
Przekrój pionowy.

Ryc. II.

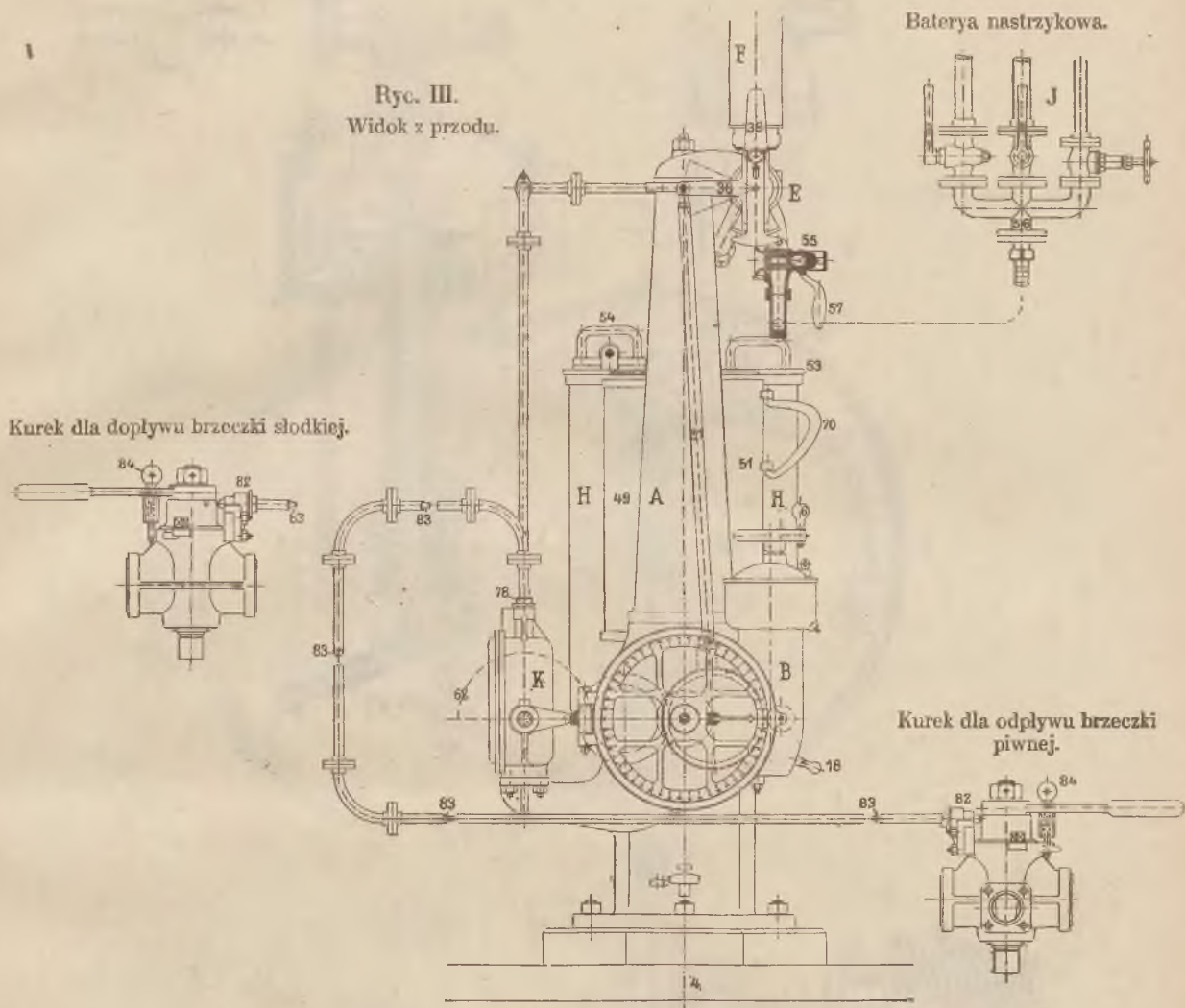

Przekrój poziomy a—b.

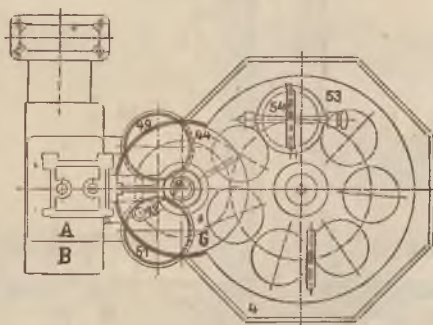
Tablica 2.

Ryc. III, IV.

Ryc. III.
Widok z przodu.

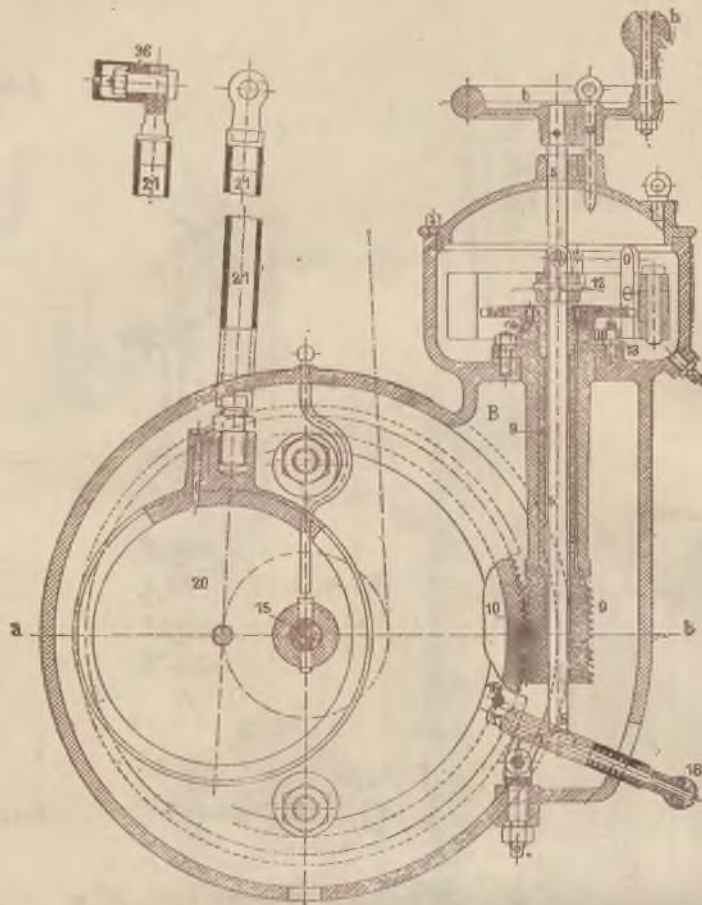

Ryc. IV.
Widok z góry.

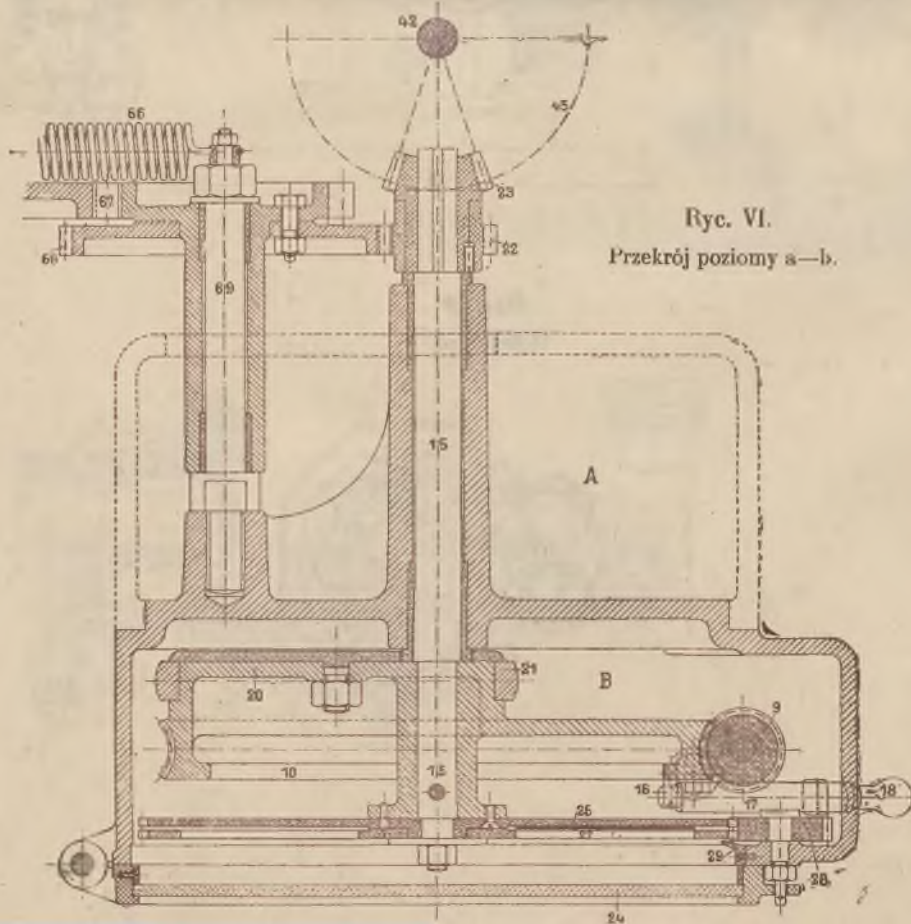

Tablica 3.

Ryc. V, VI.

Ryc. V.
Przekrój poprzeczny
napędu z powścią-
giem.

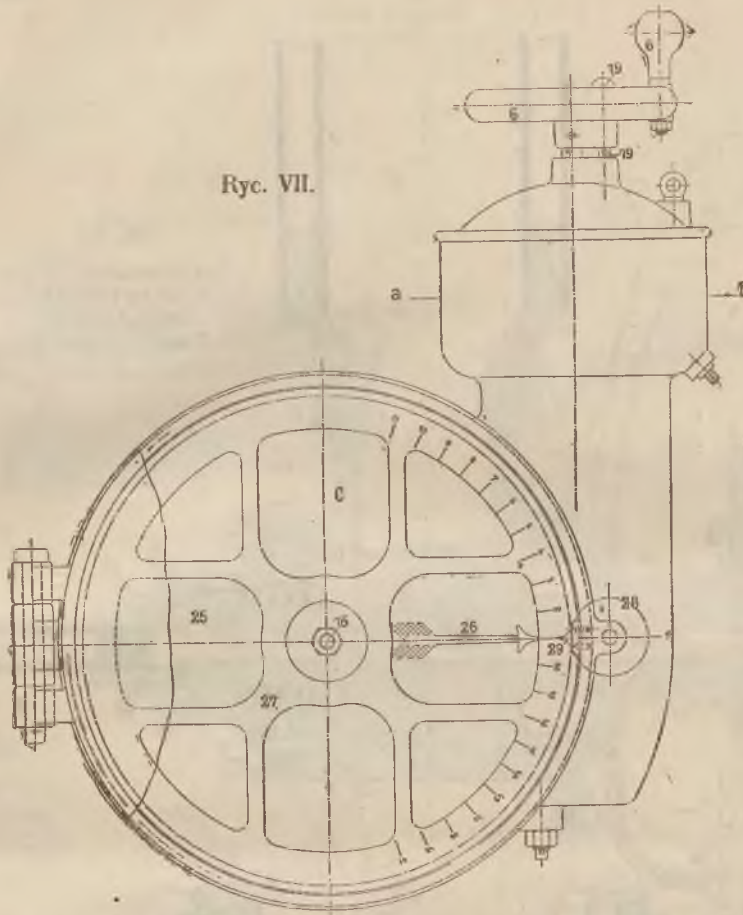

Ryc. VI.
Przekrój poziomy a—b.

Tablica 4.

Ryc. VII, VIII.

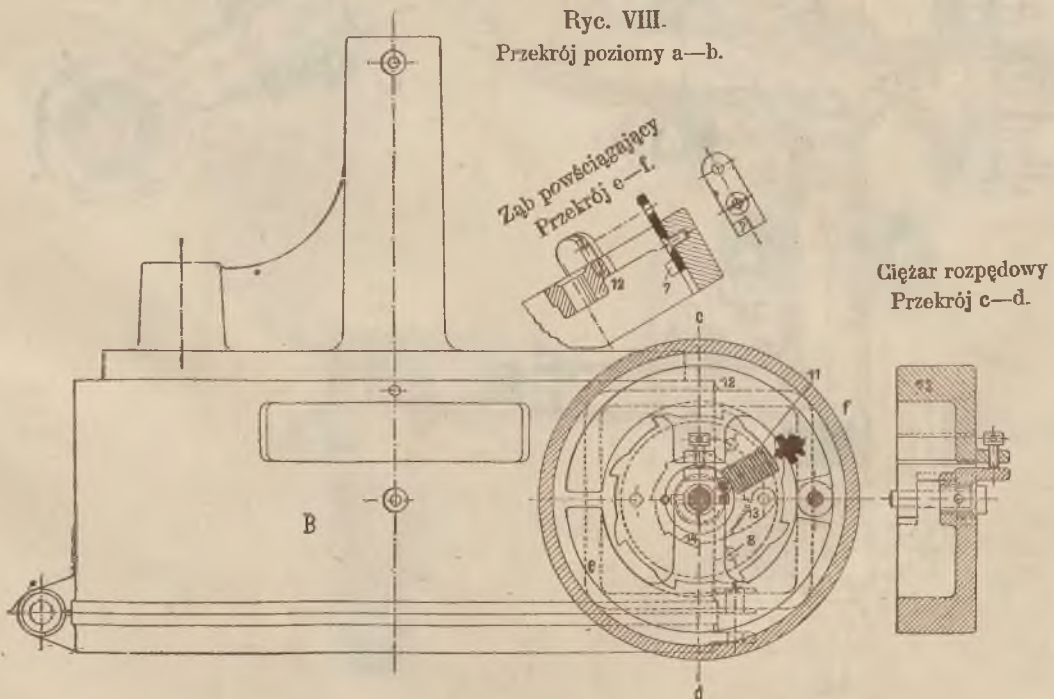
Ryc. VII.

Puzdro napędowe z liczydłem.

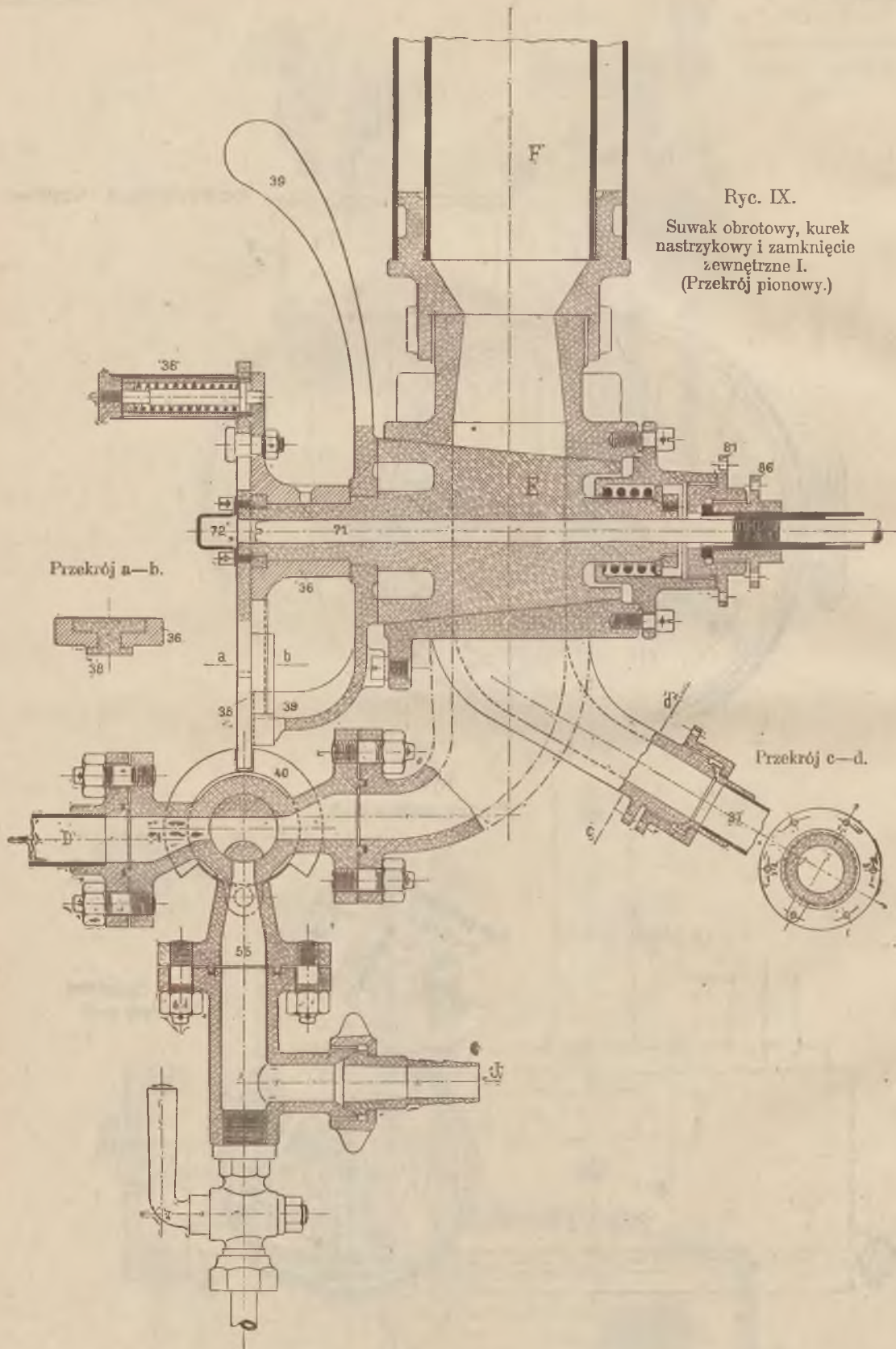
Ryc. VIII.

Przekrój poziomy a—b.

Tablica 5.

Ryc. IX.

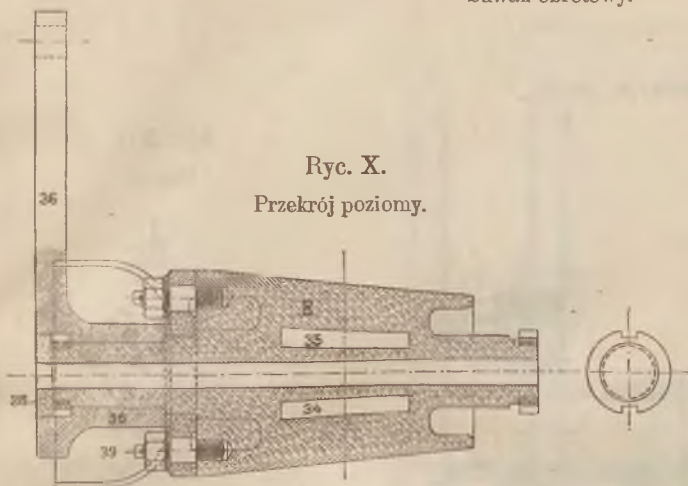

Tablica 6.

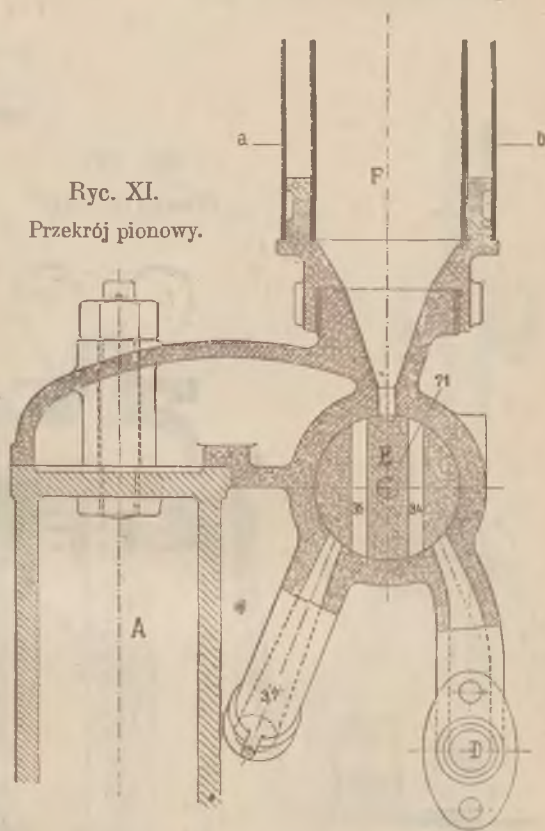
Ryc. X, XI, XII, XIII.

Suwak obrotowy.

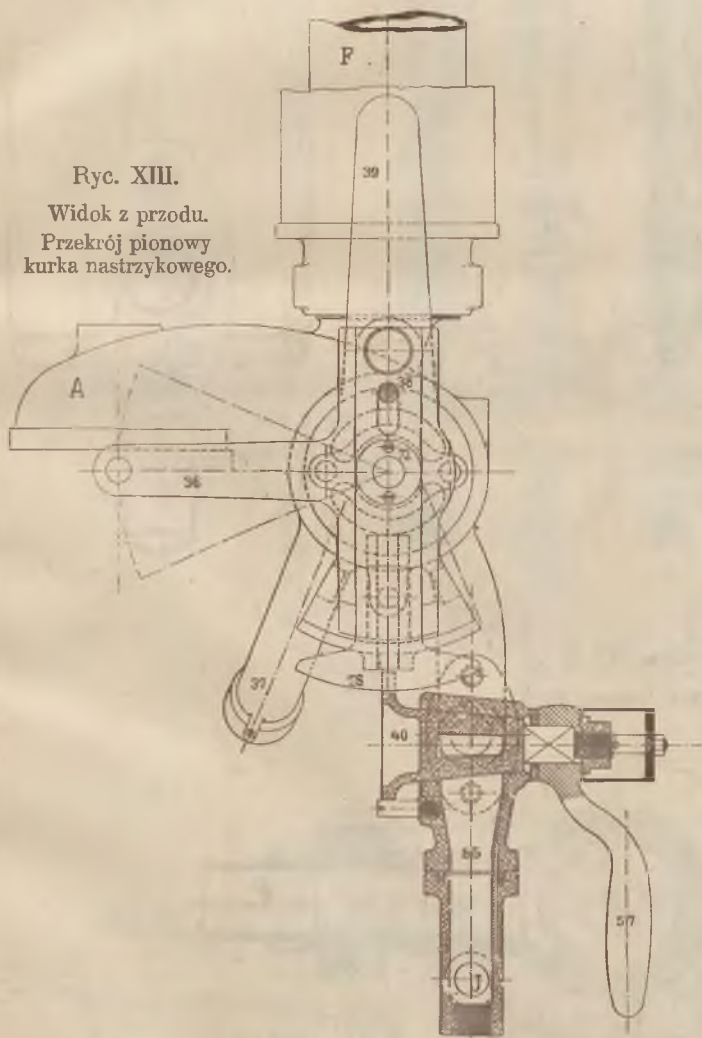
Ryc. X.
Przekrój poziomy.

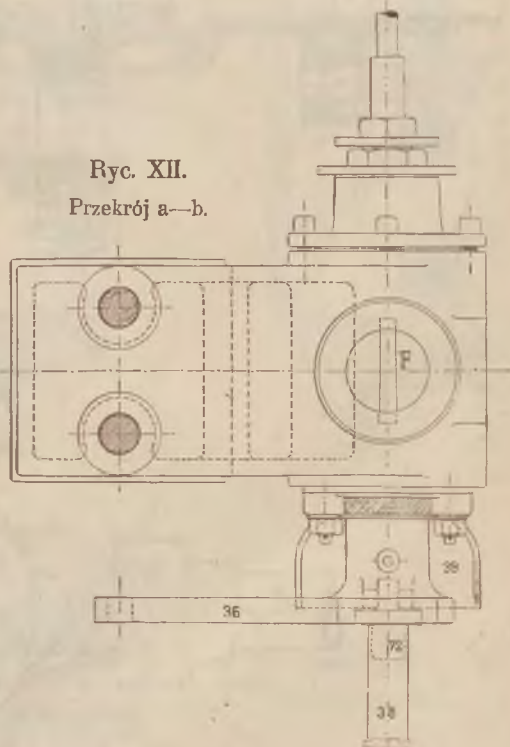
Ryc. XI.
Przekrój pionowy.

Ryc. XIII.
Widok z przodu.
Przekrój pionowy
kurka nastrzykowego.

Ryc. XII.
Przekrój a—b.

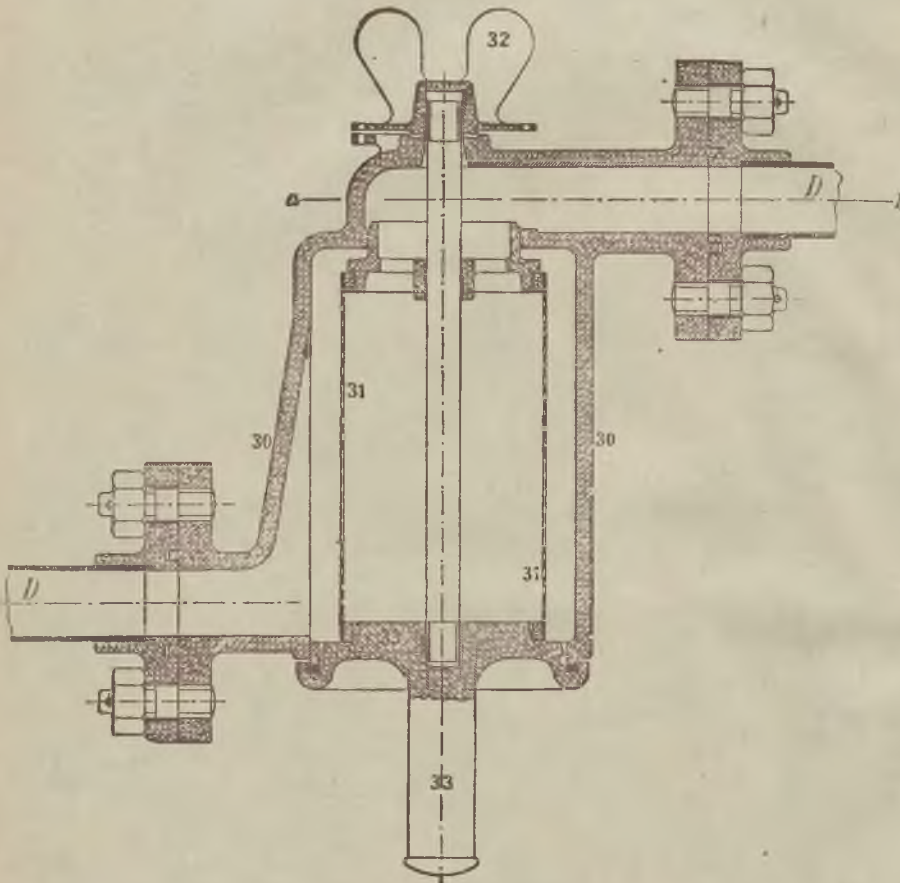
Tablica 7.

Ryc. XIV, XV, XVI.

Cedzidło do chmielu.

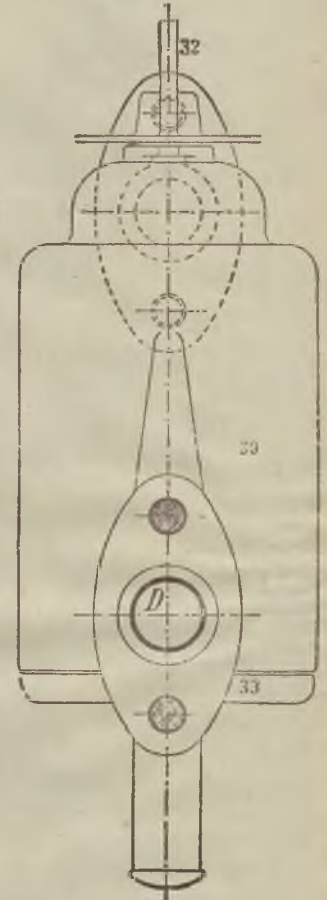
Ryc. XIV.

Przekrój pionowy.

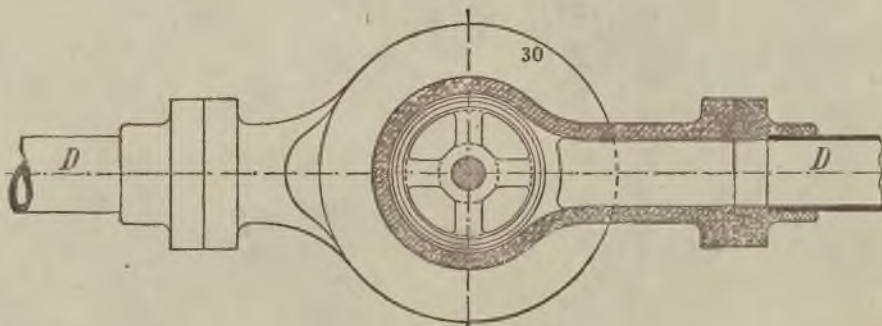
Ryc. XVI.

Widok.

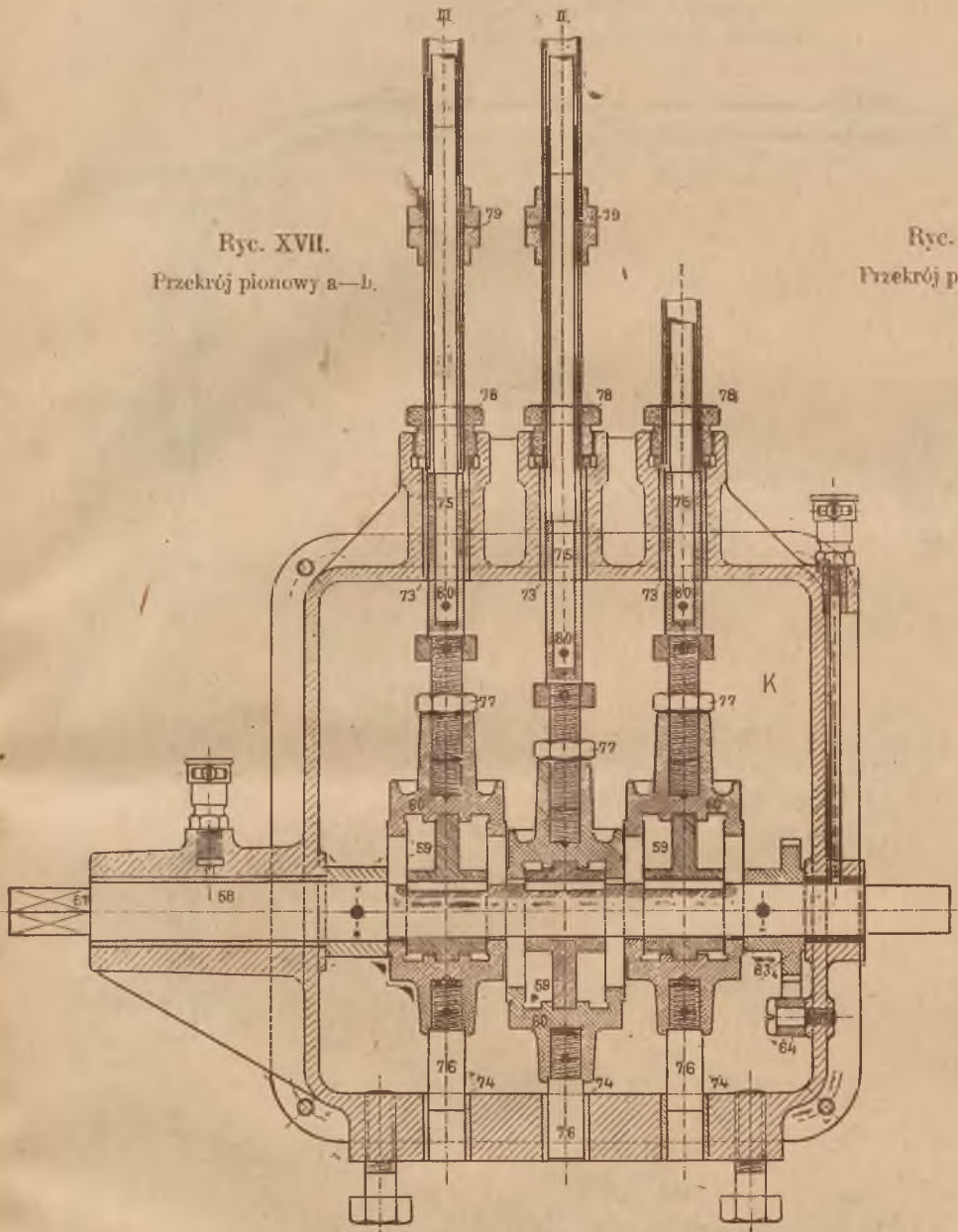
Ryc. XV.

Przekrój poziomy a—b.

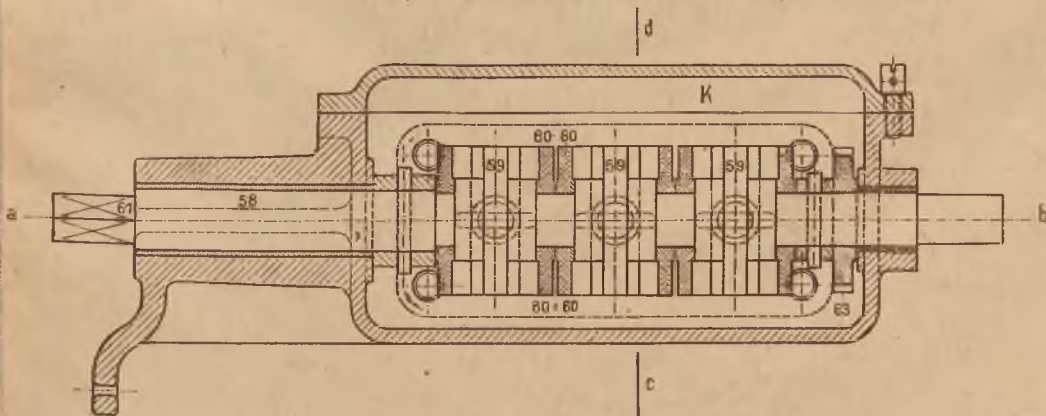
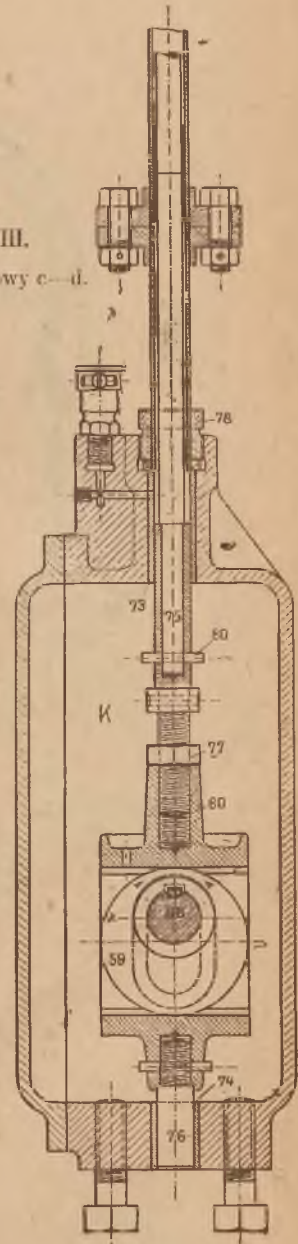

Puzdro mimośrodowe K.

Ryc. XVII.
Przekrój pionowy a—b.

Ryc. XVIII.
Przekrój pionowy c—d.

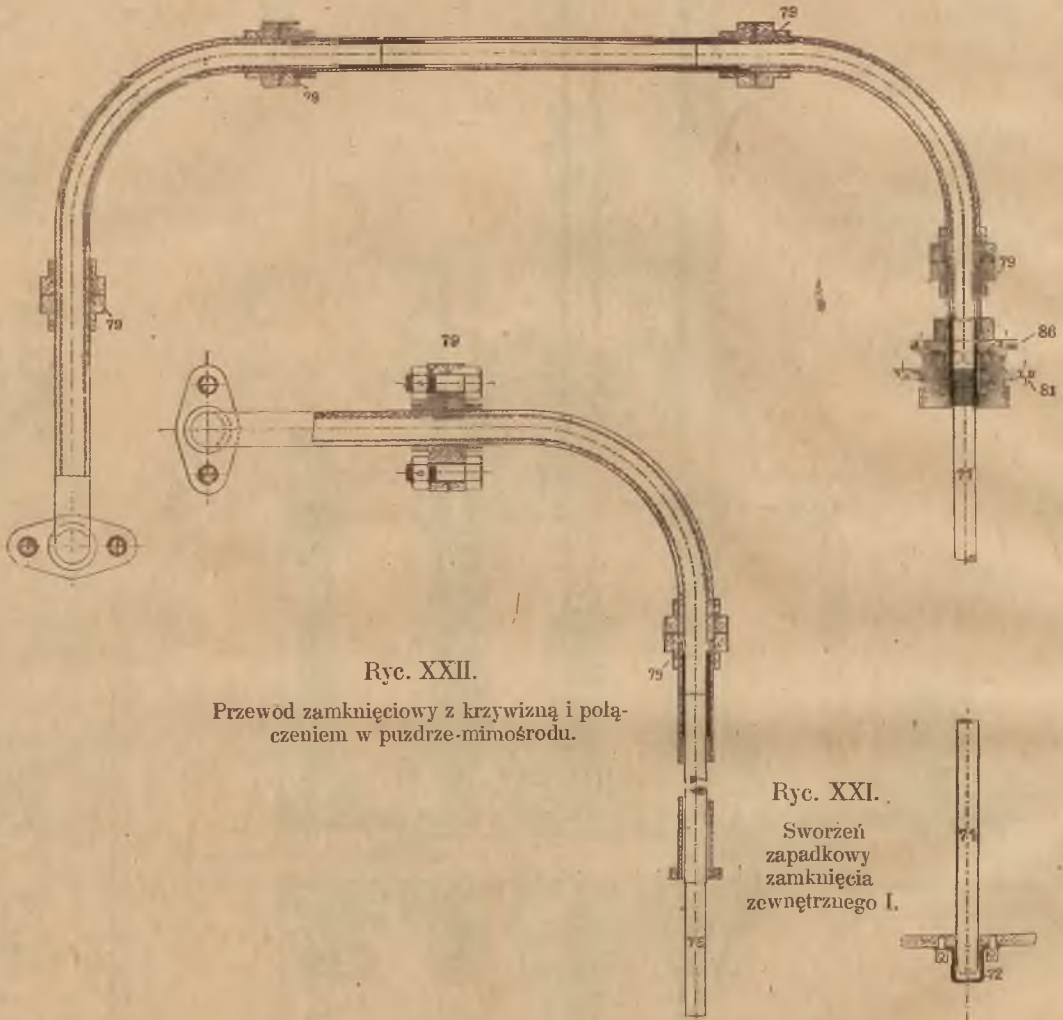
Ryc. XIX.
Przekrój poziomy.

Tablica 9.

Ryc. XX, XXI, XXII, XXIII.

Ryc. XX.

Przewód zamknięcia zewnętrznego I.

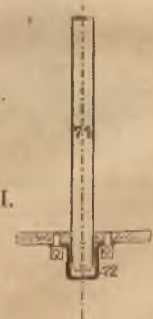

Ryc. XXII.

Przewód zamknięciowy z krzywizną i połączeniem w puzdrze-mimośrodku.

Ryc. XXI.

Sworzeń zapadkowy zamknięcia zewnętrznego I.

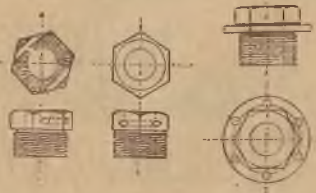
Ryc. XXIII.

Ześrubowanie 78 przewodu zamknięciowego na puzdrze mimośrodku.

Urządzenie

dawniejsze

nowsze

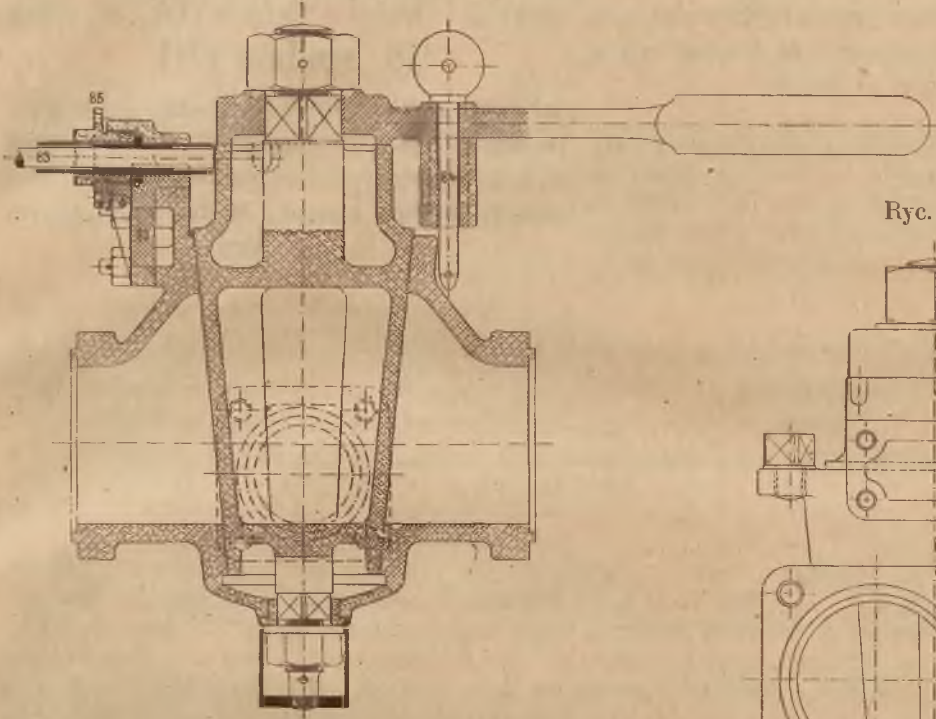

Tablica 10.

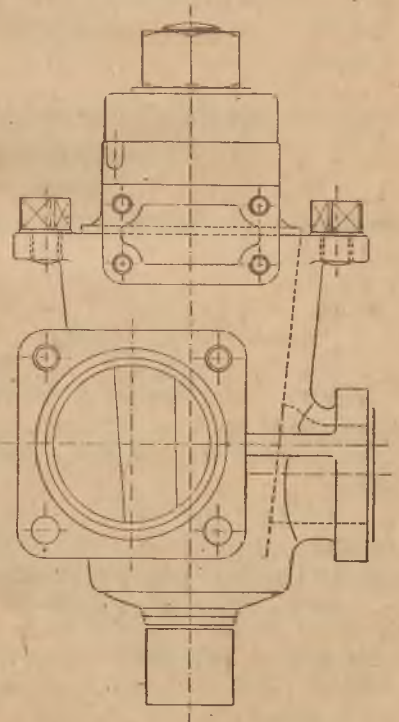
Ryc. XXIV, XXV, XXVI, XXVII.

Ryc. XXIV.

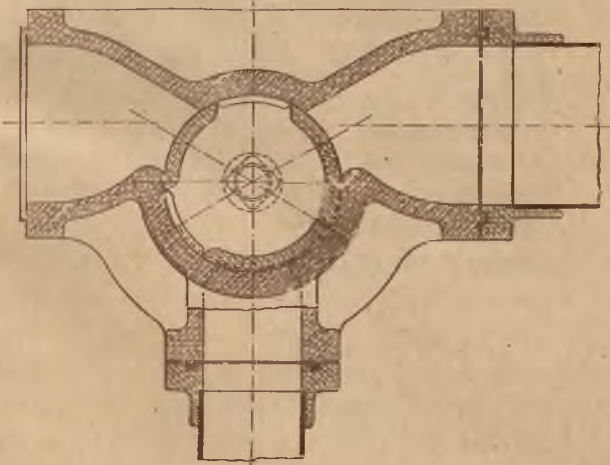
Trojramienny kurck dla dopływu brzezki słodkiej, wzgl. odpływu brzezki piwnej wraz z połączeniem zamknięć zewnętrznych II i III.

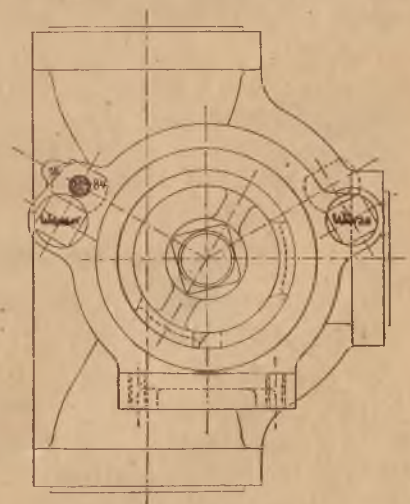
Ryc. XXV.

Ryc. XXVI.

Ryc. XXVII.

3.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. grudnia 1911,**

dotyczące uzupełnienia przepisu o używaniu przyrządu kontrolno-mierniczego do brzezki piwnej
Waldek et Wagner.

W uzupełnieniu rozdziału C przepisu używania, wydanego dla przyrządu kontrolno-mierniczego do brzezki piwnej Waldek et Wagner (rozdział III. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1910, Dz. u. p. Nr. 224) rozporządza się, co następuje:

4. Nieprzydatność lub zginiecie próbek kontroli zwyczajnej.

Gdyby próbka dla kontroli zwyczajnej była nieprzydatna do badania urzędowego albo zginęła całkowicie lub częściowo, wówczas należy wziąć próbkę kontroli wyższej za podstawę badania urzędowego.

Organa kontroli zwyczajnej winny w takim wypadku złożyć bezwzględnie najkrótszą drogą sprawozdanie władzy skarbowej pierwszej instancji, która wysłać ma zaraz urzędnika kontroli wyższej celem urzędowego zbadania wyrobionej brzezki piwnej.

Jeżeli urzędnik kontroli wyższej nie przybędzie na czas, a wskutek tego czynność urzędowa co do odnośnej próbki kontroli wyższej (rozdział III., A, l. 7., lit. h, ustęp ostatni, powołanego rozporządzenia Ministerstwa skarbu) ma być przeprowadzona przez organ kontroli zwyczajnej, winien organ ten podjąć zbadanie wyrobu przy użyciu odnośnej próbki kontroli wyższej.

Zaleski wlr.

4.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1911,**

dotyczące wymiany dawnego rodzaju listów przewozowych dla wewnętrznego obrotu towarowego na kolejach żelaznych z wydrukowanymi znaczkami stemplowymi na blankiety listów przewozowych nowego rodzaju.

Ponieważ formularze listów przewozowych dla wewnętrznego obrotu towarowego na kolejach żelaznych, zaprowadzone rozporządzeniem Ministra kolei żelaznych z dnia 15. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 48, nie mogą być, począwszy od dnia 1. stycznia 1912, więcej używane wskutek postanowień rozdziału II., l. 6. reskryptu c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. listopada 1909, l. 54976, ogłoszonego w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi, Nr. 130 z dnia 13. listopada 1909, oraz postanowień reskryptu c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. listopada 1910, l. 55464, ogłoszonego w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi, Nr. 131 z dnia 15. listopada 1910, przeto wolno wymieniać blankiety listów przewozowych opisanego wyżej rodzaju, z których nie zrobiono urzędowego użytku aż do tej chwili, o ile nie obejmują żadnych wpisów, do dnia 30. czerwca 1912 w powołanych do tego urzędach sprzedaży na nowe blankiety listów przewozowych, wprowadzone rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. listopada 1909, Dz. u. p. Nr. 172 (regulamin ruchu na kolejach żelaznych).

Blankiety listów przewozowych wspomnianego rodzaju z drukowanymi lub wpisanymi szczegółami, z których nie zrobiono urzędowego użytku kolejowego, można w ciągu tego samego terminu wymieniać na nowe blankiety listów przewozowych dla obrotu wewnętrznego jednak tylko przy przestrzeganiu istniejących w tym względzie przepisów i za złożeniem taryfowej ceny blankietów.

Po dniu 30. czerwca 1912 nie będzie się więcej wymieniać dawnych listów przewozowych dla obrotu wewnętrznego.

Zaleski wlr.

Forster wlr.